

Kobanê serhildanından bazı sonuçlar

Komünist devrimciler olarak içinden geçilen sürece en başta Kürdistan'ın her dört parçasının kendi kaderini tayin etme hakkı üzerinden yüklenmeliyiz. Yaşanan tarihsel bir süreçtir. Bu ta-

rihsel süreçte politikamız ve pratiğimizle kayıtsız-şartsız bir şekilde PKK/PYD'nin yanında olmamız ve mücadeleyi birlikte yükseltmemiz zorunluluktur-görevdir!

Analiz 08

"Kamu Düzeni" Cumhuriyeti!

Kurulduğu günden itibaren bütün amacı kamu düzeninin tesis edilmesi olan TC devleti, 91. yıldönümünü kutladığı Cumhuriyet tarihi boyunca esas olarak örfi idarelerle, sıkıyönetimlerle, OHAL'lerle

yönetilmiştir. Denilebilir ki TC tarihinde olağanüstü yönetim zamanları, "normal" denilen zamanlardan daha fazladır. Kısa bir hesaplama bile bunu kanıtlamaya yetecektir.

Analiz 09

özgür gelecek

Haftalık Pêşeroja Azad

Sayı: 12

www.ozgurgelecek.net

Fiyat: 1 TL

6-12 Kasım 2014

Özgür Gelecek'ten

**Kaza değil cinayet,
kader değil katliam!**

Ermenek'ten Bartın'a, Isparta'ya ve Zonguldak'a işçi katliamları sürerken yetkililerin "Galeriyi su basması, trafik kazası gibi" açıklamalarına karşılık "Oğlum yüzme de bilmezdi, suyun içinde ne yaptı?" sorusu akıllarda ve yüreklerde kaldı; birçok ilde ise "İş kazası değil, bu bir cinayet" cevabıyla halk sokaklarda "bu işin fitratı"nda ölüm olmadığını haykırdı.

Diğer yandan ise "dış arada kalmış maydonoz"a bile yeşillik diye saldırıp rezidans, cami, AVM dikebilecek zihniyete karşı Validebağ'da direniş yeniden başladı. 1 Kasım'da Kobanê'de süren onurlu direnişle dayanışma ve İŞ(İD)'e karşı ortak mücadele ruhuyla Türkiye'nin ve dünyanın pek çok yerinde meydanları dolduran kitleler her yerin Kobanê, her yerin serhildan olduğunu hatırlattı.

Kitlelerden öğrendiklerimizin ışığında gazetemizde tüm bu konulara değinmeye çalıştık.

Serkeftin!

Emekçinin Gündemi

Kobanê direnişinin işçi sınıfı mücadelesindeki yeri...

Sayfa 05

Gündem

Katletmek fitratlarında var!

Sayfa 03

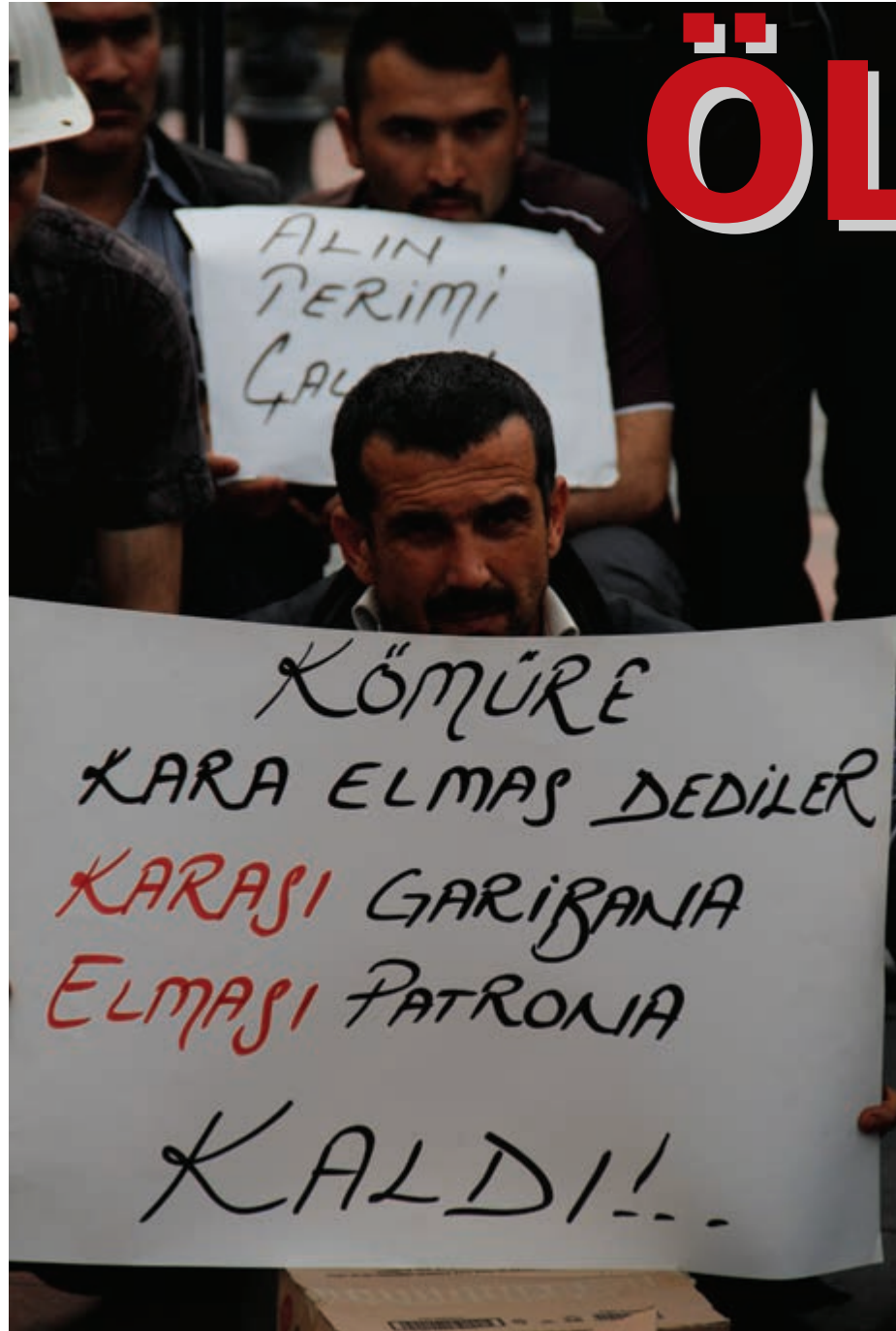
Pusulâ

Kobanê: Güçlü olanın hikayesinde güçsüzün açtığı gedik!

Sayfa 11

Yerin altı da üstü de

ÖLÜM!

Kasalarını doldurmak için işçilere ücretli köleliği dayatanlar, Soma'nın, Torunlar'ın ardından bu kez de Ermenek'te işçileri katlettiler. Hemen ertesi günlerde ise Isparta'da kapasitesinin çok üstünde sayıdaki mevsimlik işçileri taşıyan midibus şarampole yuvarlandı, Zonguldak ve Bartın'da maden işçilerini yine ölüm karşıladı.

Soma'da "Vardiya değişimi dışarıda yapılıyorsa bu felaket yaşanmazdı" diyenler Ermenek'te "Öğle yemeğini dışarıda yeselerdi bu felaket yaşanmazdı" diyorlar; katliamın mağdurlarını, katliamdan sorumlu yapıyorlar.

Egemenler yerin altını da üstünü de ölüm eyleyken, Ülker işçilerinden Alkım Kitabevi çalışanlarına direniş büyüyor!

Maden ocakları:
ÖLÜM OCAKLARI

Yaşamın İçinden 02

Haydi kadınlar!
Güçlerimizi YDK komisyonlarında birleştirelim!

Kadın 07

Re neden hovitiya
İŞ(İD)!

Kobanê 13

Türkiye'de işçi katliamları ile bir savaş bilançosu!

Emek 04

Isparta'da katliam gibi kaza

H. Merkezi: Mevsimlik işçi taşıyan minibüs, kapasitesinin iki katı kişiyi taşımaya kalkınca aracın freni patladı ve şarampole yuvarlandı. "Kazada" 18 işçi hayatını kaybetti.

Isparta'nın Yalvaç ilçesinden Ge-

lendost'a giderken Balkonak köyü yakınlarında işçi servisinin şarampole yuvarlanması sonucu iş cinayeti yaşandı. Midibüsün içinde bulunan 42 kadın işçiden 17'si ile sürücü yaşamını yitirirken 10'unun durumu da ciddiyetini koruyor.

27 kişilik olan midibüsün içinde, koyun taşır gibi üst üste bindirilen 42 kadın işçi bulunuyordu. Kaza yük

fazlalığından dolayı frenin patlaması sonucu meydana geldi.

Daha az masrafa daha çok işçi çalıştırmanın peşinde olan egemenler için işçinin ölümü kader ve fitrat oldu yine! Yaralılar Isparta, Yalvaç, Akşehir ve Gelendost'taki hastanelere kaldırıldı. Durumu ağır olan üç kadın işçi ise ilk müdahalenin ardından Konya'ya sevk edildi.

Maden ocakları: ÖLÜM OCAKLARI!

Alınmayan iş güvenliğinden kaynaklı her günü yeni bir işçi cinayetiyle açıyor ve bir yenisiyle kapatıyoruz. Geçtiğimiz günlerde, **Has Şekerler Madencilik Limited Şirketi**'ne ait maden ocağını su basması sonucu göçük altında kalan işçilerin haberini aldık. Ardından Isparta'nın Yalvaç ilçesinde mevsimlik işçileri taşıyan aracın şarampole yuvarlanması sonucu çoğu kadın 15 işçinin öldüğünü ve 28 işçinin de ağır yaralandığını öğrendik.

Bu olayın üzerinden çok geçmedi ki Bartın'da bir maden ocağının göçtüğü ve iki işçinin göçük altında kaldığı haberi geçti.

Ermenek'te şirket sorumlu olarak işçileri gösterdi

Ermenek'te maden ocağında göçük altında kalan işçilere ilişkin yapılan açıklamalar ise insanı çıldırtan türden. Şirket yetkilileri göçüğü "doğal afet" olarak değerlendirirken, patron ise işçileri suçladı.

Daha öncesinde de aynı maden ocağında birçok su baskınının olduğu ve bu ocağın kapatılması gerektiği bili-

nirken şirket yetkilisi **Şahin Uyar** konuşmasında; olay esnasında içeride 26 kişi olduğunu ve sekiz kişinin kaçarak kurtulduğunu anlattı ve "diğerleri de kaçsaydı kurtulurdu" şeklinde konuşma yaptı.

Elbette hiçbir ölüm unutulmuyor ve her biri günü geldiğinde hesabı sorulacaklar listesine ekleniyor. O listeyi oluşturan halk ise sokaklara çıkıyor ve hesap sorma bilincini öne çıkarıyor.

İstanbul

29 Ekim günü Galatasaray Lisesi önünde buluşan, TTB, KESK, DİSK ve TMMOB göçük altında kalan 18 maden işçisi için bir eylem yaptı.

Aralarında, **Devrimci Demokrat Sendikal Birlik (DDSB)** ve **Partizan**'ın da bulunduğu sendika, örgüt ve kurumların katıldığı eylemde, "**Madencinin ölüm nedeni neoliberal AKP düzeni**" yazılı pankart açıldı. Eylemde "**Kaza değil, bu bir cinayet**", "**İşçilerin katili patron ağa devleti**" sloganları atıldı. Eyleme katılan insanlar yerlere kömür, sarı çizme, baret ve maden işçilerinin fotoğraf-

larının olduğu dövizleri koyarak katliamı protesto ettiler.

Gazi Mahallesi

Madenciler için Gazi Mahallesi'nde bir yürüyüş gerçekleştirildi. Eski Karakol durağında bir araya gelen **Mücadele Birliği**, **DHF**, **Partizan**, **ESP**, **Kaldıraç**, **EMEP**, **Halkevleri** gibi kurumlar, gerçekleştirdikleri yürüyüş ile katil devleti protesto etti. Yol boyunca yapılan çağrılarda devletin katliamlarına dikkat çekilirken madenciler için halka sokağa inme çağrısı yapıldı.

Kartal

İş cinayetlerini protesto eden Partizan, HDP/K, DİSK ve Eğitim-Sen gibi kurumların oluşturduğu Kartal Demokrasi Platformu bileşenleri bir yürüyüş gerçekleştirdi.

Kartal Meydan'dan AKP

Kartal ilçe teşkilatına "**Kaza değil bu bir katliam**", "Yüz karası değil kömür karası", "**Madende ölüm fitrat değildir**" sloganları ile yüründü. AKP İlçe teşkilatı önünde bir açıklama gerçekleştirildi.

İzmir

İzmir Emek ve Demokrasi Güçleri Ermenek'te yaşanan katliama dair bir açıklama yaparak, işçi cinayetlerinin önüne geçilmesi için uyarı yaptı.

Eski Sümerbank önünde **TMMOB**, **KESK**, **DİSK**'in çağrısı ile biraraya toplanan ve içlerinde **Partizan**, **Mücadele Birliği** ve **Yeni Demokrat Gençlik** gibi kurumların olduğu kurumlar "**Kaza değil cinayet, kader değil katliam**" yazılı pankartla günler geçmesine rağmen işçilere ulaşılmamasına tepki gösterdi.

"**Susma haykır, taşeron yasaklansın**" şeklinde sık sık slogan atan kit- le, Ermenek'te işçilere ulaşılmadan, Is-

parta'da 18 işçinin minibüsünün devrilmesi ile 18 işçinin yaşamını yitirmesinin, kader olarak görülmesinin kabul edilemez olduğunu dile getirdi.

Dersim

KESK Şubeler Platformu üyeleri, Sanaat Sokağı'nda Ermenek'te yaşanan iş cinayetine ilişkin bir basın açıklaması gerçekleştirdi. Açıklamaya Dersim Belediye Eş Başkanı **Mehmet Ali Bul** ile HDP üye ve yöneticileri de katıldı.

Malatya

KESK Şubeler Platformu üyeleri yürüyüş ve basın açıklaması gerçekleştirdi. Eğitim-Sen binası önünde toplanan KESK üyeleri, sloganlarla PTT meydanına yürüdü. KESK Dönem Sözcüsü **Kasım Otur** yaptığı açıklamada, "**Taşeron ve güvencesiz çalışma biçimlerine tek kelime etmeyen, bütün suçu ve sorumluluğu işçilere ykan, ahlak ve normlardan yoksun bu sermaye düzeni daha kaç can alacaktır?**" dedi.

Bartın'da 2 işçi göçük altında kaldı!

H. Merkezi: Bartın'ın Amasra ilçesindeki maden ocağında galeri açma çalışması sırasında meydana gelen göçükte mahsur kalan 3 Çinli işçiden 1'i kurtarıldı, 2'si ise yaşamını yitirdi.

Bartın'ın Amasra ilçesine bağlı Tarlaağzı köyü mevkiindeki özel kömür işletmesine ait maden ocağında 300 metre derinlikte galeri açma ça-

alışması sırasında göçük meydana geldi. Amasra'da mühürlü olmasına rağmen açılan özel kömür işletmesine ait maden ocağında meydana gelen göçükte yaralı olarak kurtarılan Shouping Sun (40) hastaneye kaldırılırken Maoshun Yang (38) ile Shouje Sun'un (37) cesetlerine ulaşıldı. Bu arada Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı

müfettişlerinin denetlediği ocakta ekipler giderilinceye kadar üretimin durdurulacağı iddia edildi.

Daha öncesinde 20 Eylül'de yine aynı şirkette kaza olmuştu. İşletmeci Hema Madencilik'in üretimi sürdürmesinin iş cinayetlerine davetiye çıkardığı apaçık ortadayken; Hattat Holding Yönetim Kurulu Başkanı Mehmet Hattat, "**Sayın reis-i cumhurumuzun söylediği gibi bu**

işin fitratında kaza var" demişti. Artık işçilerin ölümünü ağızlarının salyaları aka aka hiç çekinmeden "kader ve fitrat" olarak ilan ediyorlar.

Görünen o ki bu "fitrat ve kader" kelimesi patronlara büyük bir rahatlık getirmiş. Artık işçiler rahat rahat ölebilir, patron gevşekti daha da gevşek olabilir çünkü işçilerin "kaderinde" ve "fitratında" nasıl olsa ölüm var!

KATLETMEK FITRATLARINDA VAR!

Geçtiğimiz hafta TC'nin kuruluşunun 91. yıldönümü kutlandı! Laikiye Kemalist'yle, muhafazakârıyla, İslamcısıyla ez cümle bütün kesimleriyle Türk hakim sınıfları Cumhuriyet Bayramlarını coşkuyla kutladılar! Birbirleriyle kıyasıya rekabet içinde olan Türk hakim sınıflarının bütün klikleri, söz konusu Cumhuriyet olunca ortak bir temelde buluşmaktadırlar. İslamcısından Kemalist'ine Cumhuriyet rejimi onları birleştiren bir faktör olmaktadır. Tam da bu nedenle cumhuriyetlerini her türlü "iç ve dış düşmana" karşı büyük bir coşkuyla kutlamaktadırlar.

Bu coşkunun gazetelerin manşetlerinde "Yaşasın Cumhuriyet", "Sonsuza Kadar Yaşayacak" vb. ... başlıklarıyla verildiği gün Karaman/Ermenek'te 18 maden işçisinin göçük altında kaldığı haberleri de veriliyordu. Henüz Soma gibi "dünya listelerine giren" bir toplu katliamın üzerinden 5 ay dahi geçmeden, yine toplu bir maden katliamıyla karşı karşıya kalan işçi sınıfının, Cumhuriyet düzeni altında nasıl yaşadığını (!), daha doğrusu hangi çalışma koşulları altında nasıl bir sömürü çarkına tabi tutulduğunu gösteriyordu bu katliam. Aynı zamanda, Cumhuriyet'in kimin Cumhuriyeti olduğu hakkında da bir fikir veriyordu. Bilinen bir sözle ifade edecek olursak, "kimileri nutuk atıyor kimileri ölüyordu bu Cumhuriyet için!"

Kimlerin nutuk atıp sevindiğine, kimlerin öldüğüne ayrıca değinmeye gerek yok herhalde. Türk hakim sınıfları, Cumhuriyetlerini kutlar ve daha da yaşayacağını ilan ederken; bir yandan Kürt ulusuna yönelik, "çözüm sürecine mahkum değiliz" (B. Arınç, 27.10.14) sözlerinde olduğu gibi tehdit savururken, diğer yandan maden ocağında işçilerin ölmesi üzerine bildik açıklamalar yapıyor, göstermelik kurtarma çalışmaları gerçekleştiriliyordu. Özcesi Cumhuriyet yeni yaşını, daha birkaç hafta önce onlarca Kürt vatandaşının katledilmesi ve hemen ardından ise yine onlarca işçinin yeraltında

mahsur kalmasıyla kutluyordu!

Ekim ayı; Türk, Kürt uluslarından, çeşitli milliyetlerden Türkiye işçi sınıfının, "sonsuza kadar yaşayacağı" ilan edilen Cumhuriyet düzeni altında gerçekte nasıl yaşamadığının somut örneklerinin yaşandığı bir ay oldu. Önce Kobanê Serhildamı vesilesiyle Kürde kurşun, ardından işçi sınıfının Ermenek'te maruz kaldığı katliam, cumhuriyetin "kısa tarihi"nin özeti olarak yaşandı. Bir kez daha bu devletin fitratında katliam, sömürü, yağma ve talanın olduğu izaha muhtaç bırakmayacak şekilde ortaya çıktı.

Bu topraklarda Cumhuriyet Türk hakim sınıfları tarafından kurulduğundan beridir, işçi sınıfı ve halka yönelik tam bir seri katil işlevi görmüş, her fırsata işçi sınıfı ve halkın değil, komprador patron ağaların Cumhuriyeti olduğunu kanıtlamıştır. Soma katliamından sonra birer ikişer yaşanan ve olağan hale geldiği için haber değeri taşımayan işçi cinayetlerinin ardından, İstanbul/Torunlar'daki asansör katliamında ölen 10 işçiyle yeniden hatırlanmış, (2014'ün ilk 9 ayında 1414 işçi katledilmiş) ve arada Kobanê Serhildamı vesilesiyle (katliamı katliamla örtme) unutulacakken, yeni bir katliamın yaşanması Türkiye'deki kurulu Cumhuriyet'in tam bir sömürü ve vahşet düzeni içinde, katliamların üzerinden yükseldiğini gösterdi. Kısacası yaşadığı söylenen Cumhuriyet çeşitli ulus ve milliyetlerden işçi sınıfının, halkın kanı, canı üzerinden yükselmekte; egemenler işçi sınıfının yarattığı artı-değeri birer vampir gibi sömürmekte, halkın yarattığı değerler emperyalist sermayeyle uşaklık ilişkisi içinde gasp edilmektedir. Attıkları her adım, çıkardıkları her yasa bu amaç doğrultusunda yapılmaktadır.

Nitekim yüzlerce işçinin göz göre göre katledildiği Soma'dan sonra devlet, torba yasanın içindeki taşeron yasasıyla maden işçilerinin çalışma koşullarını düzenleyeceğini ilan etmişti. Daha o zaman bu yasayı "Taşeron ya-

Devlet katliamlardan ders çıkarmakta, olası dayanışma ve protesto gösterilerini engellemek için daha başından önlem almaktadır. Devletin fitratında sınıfsal olarak işçi sınıfı ve halk düşmanlığı olduğu bir kez daha görülmektedir.

sası: halka saldırının yeni halkası" olarak tanımlamıştık. Bu düzenlemelerin ne menem bir şey olduğu ve pratikte nasıl yaşandığına örnek olarak Ermenek'teki katliam verilebilir. Bu yasal düzenlemenin çözüm olmayacağını, işçilerin daha fazla çalıştırılmak için her türlü yöntemin deneneceğini, dolayısıyla R. T. Erdoğan'ın iyileştirmeler yapılacağını söyleyerek işçi sınıfına ve halka yalan söylediğini ifade etmiştik. (Bknz: "Fitratında Var", Özgür Gelecek, 12-18 Haziran)

Demokratikleştirme ve kamulaştırma çözüm mü?

Ermenek'teki madende mahsur kalan maden işçilerinin ardından öğreniyoruz ki, işçilerin daha fazla çalışmaları için yemek molaları maden içinde (ki genel olarak böyle yapılmaktadır) verilmektedir. Yani maden patronu daha fazla kâr elde edebilmek için, her türlü yöntemi kullanmaktadır. Çünkü kâr olgusu bu düzenin temel dürtüsüdür ve bu olgu ortadan kaldırılmadan, ne kadar düzenleme yapılırsa yapılsın, katliamların önüne geçilemeyecektir.

Devletin Ermenek'te gerçekleşen katliam karşısındaki ilk tepkilerinden birinin 81 ilin valiliklerine bir genelge gönderilerek, dayanışmak için yola çıkanların engellenmesi talimatı olduğu da açığa çıktı. Soma'da yaşanan katliam sonrasında maaşlarının ödenmediğini ve kendilerine verilen sözlerin tutulmadığını gerekçesiyle Ankara'ya doğru yola çıkan Somalı maden işçilerinin, faciyanın duyulmasının ardından dayanışmak amacıyla Ermenek'e gitmek istemeleri, bu gerekçeyle kolluk kuvvetleri tarafından engellendi. Bu durum da gösteriyor ki devlet katliamlardan ders çıkarmakta, olası dayanışma ve protesto gösterilerini engellemek için daha başından önlem almaktadır. Devletin fitratında sınıfsal olarak işçi sınıfı ve halk düşmanlığı olduğu bir kez daha görülmektedir.

Türk hakim sınıflarının devleti Ermeni, Rum ve Süryani soykırımını üye-

rinden yükselen bir geleneğe sahiptir. TC devleti daha kurulmadan üstelik de "Kurtuluş Savaşı" dedikleri ve gerçekte emperyalizmle pazarlığın ürünü olan "Milli Mücadele"ye katkı için gelen işçi sınıfının temsilcilerini Karadeniz'de katlettiren; kuruluşundan kısa bir süre sonra greve çıkan Adana-Nusaybin Demiryolu işçilerine kurşun yağdıran, Kürt ulusuna yönelik toplu katliamlarını devam ettiren Cumhuriyet, fitratında olan işçi sınıfı ve halk düşmanlığını başarıyla sürdürmektedir.

Kendilerine Kemalist solcu diyen bir kısım "liberal aydın"dan reformist sol partilere kadar geniş bir yelpaze içinde değerlendirebileceğimiz çeşitli siyasal organizasyonlar ise; bütün politik söylemlerini, kuruluşundan itibaren işçi sınıfı ve halk açısından bir katliam ve sömürü cumhuriyeti olan TC'nin demokratikleştirilmesi üzerine kurmuş durumdadır. Oysa TC devletinin fitratında katliam vardır. İşçi sınıfı ve halk üzerinde sömürü, baskı ve zulüm uygulama zorunluluğu vardır. Varlık gerekçesi, kuruluş amacı budur. Bu nedenle TC devleti tümünden yıkılmadan demokratik olacağını sanmak büyük bir yanılgıdır.

Bu ifadelerimiz kitlelerin mücadelesi sonucunda demokratik kazanımların elde edilemeyeceğini, faşizmin geriletilemeyeceğini reddetmez! Sadece ve sadece devrimle reform arasındaki farkı ifade etmek anlamına gelir. Reformları devrime tabi kılmak gerekir. Bunu biraz da Ermenek'te yaşanan katliam sonrasında "çözüm olarak" sunulan madenlerin kapatılması ya da kamulaştırma talepleri için söylüyoruz. Eğer faşist devlet zerre kadar işçi sınıfını ve halkı düşünseydi, kamulaştırma taleplerini yerine getirirdi. Hiç kuşkusuz ki bunun son tahlilde işçi sınıfı açısından gerçekçi bir çözüm olmadığını altını çizmeliyiz. İşçi sınıfına ölümü gösterip sıtmaya razı etmek anlamına gelmektedir. Ancak yaşanan sömürü ve vahşet o derecedir ki, devlet bu dizginsiz sömürü uygulamalarının sınırlanması anlamına gelecek kamulaştırma taleplerini bile yerine getirmeyecektir. Çünkü fitratında daha fazla kâr, daha fazla sömürü ve daha fazla katliam vardır.

TC'nin ve onun fitratında olan faşist yönetim biçiminin kitlelerin mücadelesi sonucunda geriletilebileceği ve demokratik kazanımların elde edilebileceği açıkken; gerçek bir demokratikleşmeden bahsetmenin yolu devrimden geçmektedir. 91. yılına ulaşan ve artık miadı dolan TC devleti, bütün kurumlarıyla alaşağı edilmeli ve yeni bir temelde inşa edilmelidir. Başta işçi sınıfına yönelik katliamlar olmak üzere, halk kitlelerine yönelik sömürü, yağma ve talan uygulamalarına; Kürt ulusu başta olmak üzere çeşitli milliyet ve mezheplere yönelik uygulanan ulusal ve mezhepsel baskılara karşı gerçek çözüm, bu düzenin tümünden alaşağı edilmesinden geçmektedir.

Bakırköy'de işçilerin talepleri kabul edildi

H. Merkezi: İstanbul'da Bakırköy Belediyesi Atatürk Spor ve Yaşam Köyü'nde çalışan taşeron işçilerinin bağlı olduğu **Belediye-İş Sendikası İstanbul 2 No'lu Şube** temsilcileri, işçi komitesinden bir heyet ile başkan

yardımcısı **Erkan Kılıç**'la görüştü. Görüşmede işçiler şartlarını tekrar dile getirdi. Belediye Başkanı adına konuştuğunu söyleyen Kılıç işçilerin taleplerini kabul ettiklerini söyledi. Bunun üzerine 31 Ekim günü şube

başkanı **Erol Özdemir** Bakırköy Meydan'da yaptığı açıklamada belediyenin şartlarını kabul ettiğini söyledi. Destek veren bütün kitle örgütlerine teşekkür etti. İşçilerin kabul edilen talepleri ise şöyle;

- 8 günlük boş bekleme süresinin ücretleri verilecek.

- Sendika baş temsilcisi Atilla Şen işe geri alınacak.
- 5 ay süreyle teklif edilen maaş verilecek.
- 5 ayın sonunda maaşlara zam yapılacaktır.
- 15 Kasım'ta Eylül ayının maaşları yatırılacaktır.

Türkiye'de işçi katliamları ile bir savaş bilançosu!

Soma katliamının üzerinden henüz çok zaman geçmemişken, maden ocakları devlet eliyle işçi mezarlığı olmaya devam ediyor. Karaman'ın Ermenek ilçesinde meydana gelen maden faciasında 18 işçi toprak altında kurtarılmayı bekliyor. 18 maden işçisi toprak altında kalmışken, 31 Ekim'de de Isparta'da mevsimlik tarım işçilerinin bulunduğu minibüs devrildi ve 18 tarım işçisi hayatını kaybetti. Yine Ankara'da Ostim Sanayi Bölgesinde bir işyerinde meydana gelen patlamada 20 işçi yaralandı.

TÜİK 2013 verilerine göre Türkiye'de her saat 80 "iş kazası" oluyor. Yılda 706 bin işçi ise "iş kazası"na uğruyor ve her on "iş kazası"ndan yalnızca bir tanesi SGK kayıtlarına yansıyor. Kısacası tıpkı TC'nin kuruluşu gibi AKP hükümetinin "Yeni Türkiye"si de işçilerin sadece alınteri üzerinden değil, bizzat yaşamları üzerinden kuruluyor.

Savaş bilançosu: En az 1414 işçi katledildi!

İşçi Sağlığı ve İş Güvenliği Meclisi'nin yayımladığı rapor, bir savaş bilançosu niteliğinde.

Ocak ayında 97 işçi,
Şubat ayında 82 işçi,
Mart ayında 122 işçi,
Nisan ayında 121 işçi,
Mayıs ayında 417 işçi,
Haziran ayında 146 işçi
Temmuz ayında 127 işçi
Ağustos ayında 159 işçi
Eylül ayında 143 işçi
yaşamını yitirdi...

Yani sadece 2014 yılının ilk dokuz ayında en az 1414 işçi devlet katliamında hayatını kaybetti. Meclis'in sunduğu raporda "en az" ibaresinin kullanılmasının nedeni, kayıt dışı çalışan işçilerin

rapora yansımıyor olmasıdır. Rapora yansıyan bir gerçek de birçok sigortasız işçinin hayatını kaybetmesinin yanı sıra sigortalı işçilerin ölümünün de kayıt altına alınmadığını göstermesidir. Yani SGK'nın yayımladığı işçi katliamları raporunun, Türkiye'deki bilançoğu yansıtmaktan çok uzak olduğunu söyleyebiliriz.

TC tarihi: 1927'de kurşun, 2014'te taşeronlaştırma!

TC tarihi katliamlar üzerinden yükselmeye ve Karaman Ermenek'te göçük altında kalan 18 işçinin çıkarılması için çalışmalar devam ederken, 29 Ekim "kutlamaları" işçilerin kanlı bedenleri üzerinden yapıldı.

1927 yılının Ağustos ayında Adana-Nusaybin demiryolunda çalışan işçiler greve çıkmış, 20 gün süren eylemler, TC'nin işçilerin üzerine ateş açmasıyla kanlı bir

İşçilerin haklarını aramak için yaptığı grevlere-eylemlere TC askeri ve polisi saldırmaktan geri durmazken, işçiler göçük altında kaldığında görmezden geliniyor. "Ölüyoruz" diyen işçiler için önlem almayan devlet, "Yürüyoruz" dediğinde tüm "güvenlik önlemlerini" almaktan geri durmuyor.

şekilde sonlandırılmıştı. İşçilerin haklarını aramak için yaptığı grevlere-eylemlere TC askeri ve polisi saldırmaktan geri durmazken, işçiler göçük altında kaldığında görmezden geliniyor. "Ölüyoruz" diyen işçiler için önlem almayan devlet, "Yürüyoruz" dediğinde tüm "güvenlik önlemlerini" almaktan geri durmuyor.

Çıkardıkları torba yasada maden işçilerinin çalışma koşullarına dair "tedbirlerin" alındığını söyleyen AKP hükümeti Soma'da katledilen 301 işçinin ardından "Bu işin fitratında var" derken, bugün patronları sorumlu tutmaya başladıysa ay-

Maaşını isteyene angarya, desteğe dayak!

H. Merkezi: İstanbul'da gasp edilen hakları için eylem yapan ve kazanan Alkım Yayınevi'ne ait Cafe Kafka çalışanlarına ceza olarak yaptırılmak istenen angarya çalışmaya itiraz eden çalışanlardan **Onur Özkaya**'nın kamera olmayan bölgeye çekilerek darp edildiği öğrenildi. Bunun üzerine Özkaya için Cafe Kafka önüne çağrı yapıldı. Kafe önünde toplananlara güvenlik görevlileri saldırdı.

Kafka çalışanları; 3 aydır ücretlerini alamadıkları ve fazla mesai hakları kabul edilmediği için 31 Ekim günü "**Maaşımı alamıyorum hizmeti durduruyorum**" yazılı tişörtler giyerek eylem yapmış ve "size ceza" denilerek kendilerine angarya iş yaptırılmaya çalışılınca buna itiraz etmişlerdi.

işçi katliamlarının ardından işçilerden korktuğu içindir.

Çalışma Bakanı Faruk Çelik, Ermenek faciasının ardından "Bu ocağa ruhsat verilmemeliydi" diyebiliyorken, sorumluluğu kendi üstünden atmaya çalışan AKP hükümeti "Fitratında var" diyemiyor artık. Torba yasanın patronlar tarafından sindirilemediğini söyleyen hükümet, bir çırpıda "**Öğle yemeği madende yenir mi?**" diye soruyor. Maden şirketinin sahibi de aynı hızda Türkiye'deki tüm maden ocaklarının hepsinde yemeğin ocaklarda yendiğini söylüyor ve ekliyor **devlet madenleri de dâhil!** Bu facianın öğlen arası yemek saatine "denk gelmiş" olmasının ön plana çıkartılması hem hükümetin hem şirket yetkililerinin hedef şaşırtma çalışmasıdır.

Sondaj çalışmasının yapılmadığı Ermenek'te günün her saatinde "kaza" meydana gelme durumu söz konusuken, katliamın öğlen saatinde meydana gelmesiyle, tek sorunu yemeğin dışarıda yenmemiş olmasına bağlayan hükümet, başka bir saatte olsaydı hangi bahaneye sığınacaktı?

"Yüzme bilmeyen işçiler"den korkun!

İşçi katliamlarının ardından her seferinde "iş güvenliği", "iş sağlığı" tartışılırken işçilerin hayatları bu tartışmalarda hiç sözü bile edilmiyor. Ermenek'teki maden ocağında günlerdir binlerce ton suyun içinde kalan işçilerden Tezcan Gökçe'nin annesi "**Oğlum yüzme de bilmezdi, suyun içinde ne yaptı?**" sözleriyle oğlunun çıkmasını umut etmeye devam ediyor.

18 işçinin maden ocağından sağ salim çıkmasını umut ederek, Türkiye'deki maden ocaklarında meydana gelen katliamlara her seferinde "doğal afet", kaza şeklinde açıklama yapan hükümetin o suyun içinde boğulacağını, göçüklerin altında bu hükümetin kalacağını biliyoruz.

"29 Ekim kutlamaları" işçinin daha fazla sömürüye, katliama uğrayacağını habercisidir. Bunun içindir ki yılın her gününün işçilerin bayramı olan 1 Mayıs'a dönüşmesi gerçeği giderek kendini dayatmaktadır. İnsanca yaşam yaşanabilir ücret talebini daha fazla yükseltmenin, çalışma koşullarının iyileştirilmesinin, taşeronlaştırma sistemine son verilmesi talebini daha fazla dillendirmenin vakti gelmiş, geçiyor bile.

Dora Otel İşçileri: "Sendikal olmak yasal haktır"

H. Merkezi: R.T.E'nin "Yeni Türkiye" sinde bu sefer de Dora Otel yönetimi, sendikaya üye olma hakkını kullandıkları için 13 işçiyi işten çıkarttı.

26 Ekim'de Tüm Emek-Sen öncülüğünde Dora Otel'in önünde işten çıkarılan 13 işçi basın açıklaması düzenledi. Basın açıklamasında konuşan **İbrahim Akseloğlu** "Dora Otel patronları antidemokratik, hukuksuz uygulamalarına her geçen gün bir yenisini ekliyor. Dora Otel işçilerinin, demokratik hak mücadelesini hukuk dışı yöntemlerle engellemeye çalışıyorlar" dedi. Örneğin Dora Otel işçisi **Zafer Cengiz**, yıllık iznini kullanırken işten çıkarıldı. Cengiz'in, işten çıkarılma gerekçelerinden birisi de "güler yüzlü olmamak". Cengiz'e gönderilen belgede, "yasa

dışı iş durdurma, iş durdurma eylemi yapan diğer personeli teşvik etme, otelin ticari itibarını zedeleme" gibi gerekçelere de vurgu yapıyor.

İş alanını terk etmekle suçlanan işçilerden biri olan **Muhammed** ise yaşananları şöyle anlattı: "İş bıraktığımız gün Departman Müdürümüz Talip Uluhan gelerek bizi zorla çalışma alanımızdan dışarı çıkardı. Bununla ilgili şahitlerimiz de var." "Anayasal haklarımızı kullanarak sendikada örgütlendik" diyen **Samet** ise "Sendikal olduğumuz için suç işlediğimiz söyleniyor. Ya biz Anayasayı bilmiyoruz ya da bunlar bilmiyor." şeklinde konuştu.

TümEmek-Sen'in çağrısıyla bir araya gelen sendika-

lar, Dora Otel'de yaşanan hukuksuz işten çıkarılmalara karşı mücadele etmek için dayanışma platformu oluşturdu.

Sendikalı olma haklarını kullandıkları için işten çıkarılan Dora Otel işçileri uzun yıllardır yaşadıkları taşeronlaşmaya, sömürüye karşı örgütlenme kararı alarak mücadelelerine devam edecekler. Dora işçileri kurumlar ve sendikaları işçi dayanışmasını büyütmek için desteğe bekliyor.

Emekçinin Gündemi

Kobanê direnişinin işçi sınıfı mücadelesindeki yerini nasıl anlamalıyız?

İşçi ve emekçiler önemli bir dönemeci geçmekte. Bu dönem geleceğin belirlemede önemli bir virajı teşkil etmektedir. Bir yandan 50'li günlere giren Kobanê direnişi tüm şiddetle sürerken, diğer yandan işçilerin bugün elinde bulunan tek temel hakları olan kıdem tazminatının ortadan kaldırılması için düğmeye basıldı.

Kobanê direnişi tüm ezilenlerin ortak direnişine dönüştü. Kobanê'deki her kazanım sadece Kobanê değil tüm bir bölge halklarına umut veren bir direniş özelliği taşımaktadır. Bugün direnişin uluslararası yanını oluşturan nedenlerden birisi de direniş sonrası ortaya çıkacak tablonun hangi sınıfsal zemine hizmet edeceğidir. Bu nedenle başta Türk egemenleri olmak üzere birçok egemen güç Rojava'da oluşan yapının düşmesi ve zayıflamasını istememektedir. Şurası açık ki Kobanê direnişinin kazanımı ezilenlerin mücadelesine umut taşıyacaktır. Bu nedenle savaşın içindeki ilişkiler bir yana, bu direnişin kazanımı için mücadele önemli bir yerde durmaktadır.

Bu kadar açık bu savaşın diğer yanını da işçiler ve emekçilere yönelik en temel hakların ortada kaldırılması oluşturmaktadır. Ancak işçilere yönelik saldırılarda ezilenlerin ortak tarafılığı yeteri kadar oluşmuş değildir. Bu yönlü mücadelede önemli sıkıntılar mevcuttur.

Gezi İsyanı'nda kaçan bu fırsat Kobanê direnişinde kaçırılmamalıdır. Bu yönlü atılan adımların daha da görünür kılınmasını sağlamak oldukça önemli sonuçlar yaratacaktır. Bugün işçiler, emekçilerin Kobanê direnişini sahiplenmeleri, gelecekte kendilerine yönelik saldırılarda daha kapsamlı birleşik mücadelenin yaratılmasının adımları olacaktır. Bu nedenle Kobanê direnişi işçi sınıfı mücadelesi bakımından da kritik bir virajı oluşturmaktadır.

İşçi sınıfına yönelik saldırılar her düzeyde sürmektedir. Bugün sınıfın elinde kalan en önemli hak olan kıdem tazminatları gündeme alındı. Ancak Ermenek'te yaşanan iş cinayeti kısa süreliğine çalışmayı durdurdu. AKP hükümeti bu yasayı bugün hazırlayarak 2015 seçimleri sonrasında da uygulamak için sermayeye verdiği sözü tutmak istiyor. Yakın zamanda torba yasayla geçirdiği taşeronlaşma yasası da asıl sonuçlarını belirlemeye başladı. Taşeronda çalışan tüm işçilerin aldıkları ücret daha önce yasayla alt sınır olarak belirlenirken şimdi üst sınırı da belirlenmeye başladı. "Kamuda taşeronda çalışan işçilerin ücretleri asgari ücretin bir buçuk (1,5) katını geçemez" hükmüyle yeni bir kölelik sürecini de yasallaştırmış oldular.

Üstelik taşeronlaşmanın önünde bulunan kısmi engellerin torba yasayla kaldırılması ile başta kamu (hizmet, sağlık, eğitim) alanı olmak üzere taşeronlaşma tam anlamıyla yasallaştırıldı. Yeni dönemin adı artık **Taşeron Cumhuriyetidir**.

Bu kapsamlı saldırılar karşısında işçi sınıfının mücadelesi parça parça düzeyde ve her alanda sürmektedir. Mücadelelerde kazanımlar ortaya çıkmaya başlamıştır. Gezi İsyanı sonrası direnişlerdeki kazanımlar giderek artmaktadır diyebiliriz. Ancak bu direnişlerin yarattığı etki istenilen seviyede değildir. Başta kıdem tazminatı olmak üzere iş cinayetlerinde her gün ölen işçilerin ölümlerini durduracak tek güç daha kapsamlı bir bileşik mücadele hattının oluşturmasıdır.

Bu nedenle Kobanê direnişinin kazanım ruhu işçi sınıfı mücadelesinde önemli bir engel olan şovenizmi kırarken sınıf kardeşliğinin de güçlenmesinde harç olacaktır. Bu aynı zamanda hak almanın, kazanmanın en temel mücadele biçimi olan fiili meşru mücadeleyi de güçlendiren sonuçların çıkmasını sağlayacaktır. Bugün koşullar oldukça uygun durumdadır. Şimdi Kobanê'ye destek ve iş cinayetleri durdurmak için birlikte mücadele etmeye...

"Onlar zengin, biz karın tokluğuna çalışıyoruz"

İstanbul: Ülker işçileri günlerdir direniyor; Ülker Fabrikası önünde gasp edilen hakları için bekleyişlerini sürdürüyorlar. 27 Ekim günü Hak-İş'e bağlı Öz Sendika-İş'ten istifa ederek DİSK/Gıda-İş'e üye oldukları için işten çıkarılan işçiler, **Yıldız Holding**'e ait Türkiye'de gıda sektörünün devlerinden olan, aynı şekilde dünyada da diğer sektörlerle yarışan **Ülker Fabrikası**'nda yıllardır uzun çalışma saatleri ve sağlıksız güvence-siz, düşük ücretli iş koşullarıyla çalışıyorlar.

Yıldız Holding, her geçen gün işçilerin emekleri üzerinden banka hesaplarını kabartırken ve kâr tablolarını övünerek açıklarken işçiler çeşitli sağlık sorunları ile boğuşuyor, sözde 8 saat olan iş saatleri 12 ile 15 saat arasında değişiyor.

Direnişlerinin 4. gününde **Özgür Gelecek** gazetesi olarak ziyaret ettiğimiz Ülker işçilerinden süreç hakkında bilgi aldık. Öncelikle işten çıkarılma sebeplerini açıklayan işçiler, yıllardır patronla işbirliği içerisinde olan Hak-İş'e bağlı Öz Sendika-İş'te ögütülü olduklarını ancak sendikamızın işlevsizliğinden dolayı istifa ederek DİSK/Gıda-İş'e üye olduklarını ve aynı gün işten çıkarıldıklarını belirttiler. Bununla

birlikte direnişlerinin başladığını belirten işçiler, işbirlikçi bir sendikada hiçbir zaman yer almayacaklarını ve bu direnişin bir hak alma mücadelesi olduğunu vurguladılar.

"Fabrikamızın çıkış kapıları değiştirildi!"

İşçilerden aldığımız bilgilere göre fabrikada 1000'e yakın işçi çalışıyor ve pek çok işçi de direnişi destekliyor ancak etkin olarak direnişe katılmıyor; sebebi de **işten çıkarılma korkusu**.

Direnişin başladığı günden beri işçilerin çıkış kapısını bile değiştiren patronun korkusu ise ortada; direnişteki işçilerle iletişim kurulmasını engelleyerek direnişin büyümesini engellenmeye çalışılıyor. Ayrıca direnişteki işçilere dair içerde patron tarafından "Onlar terörist, bölücü, allahsız" diyerek kara propaganda yürütülüyor. Oysa ki tam da mesai bitimine denk gelmemizden ötürü servislerdeki işçilerin direniştekilere selam göndermeleri bu direnişin büyüyeceğini ve yürütülen kara propagandanın işe yaramadığını gösteriyor.

12 ile 15 saat arasında değişen saatlerde çalışan işçilerin ücretleri ise 1.250 TL. İşle ev arasında mekik dokuduklarını, hasta olduklarında dahi izin alamadıklarını belirten işçiler, Meslek Hastalıkları Hastanesi'nde muayene olduklarını ve hemen hepsinde bel ve boyun fıtığı gibi hastalıkların bulun-

duğunu ifade ettiler. Ayrıca işyerinde uygulanan mobbingden ötürü birçok işçinin psikolojik destek aldığını, Bakırköy Ruh ve Sinir Hastalıkları Hastanesi'nde tedavi gördüklerini açıklayan işçiler, hastanede muayene oldukları ve buna dair rapor aldıkları için patron tarafından tehdit edildiklerini de aktardılar.

"Bu çalışma koşullarına kimse dayanamaz"

Fabrikadaki taşeron işçilerin çalışma koşulları ve aldıkları maaşın kendilerinden katbekat kötü olduğunu dile getiren işçiler, taşeron işçilerinin sendikal olma haklarının olduğundan haberlerinin bile olmadığını ve işten çıkarılma korkusunun onlarda daha hakim olduğunu ifade ettiler. Kadrolu olma vaadi ile taşeron işçilerin daha çok sömürüldüğünü aktaran işçiler, "Bu çalışma koşullarına kimse dayanamaz. Onlar zenginliklerine zenginlik katıyorlar, biz ise karın tokluğuna çalışıyoruz" dediler.

Ziyaret gerçekleştirdiğimiz günün sabahında Isparta'da meydana gelen "kaza"da tarım işçilerinin katledilmesine ve birkaç gün öncesinde Karaman'da meydana gelen maden ocağındaki işçi katliamına ilişkin "Hepimiz birleşmeliyiz ki bu katliamlar olmasın" diyen işçiler, insanca çalışma koşullarını oluşturmak için mücadele ettiklerini bir kez daha vurguluyorlar. DKÖ'lerin sürekli destek ziyaretleri gerçekleştirdiğini belirten işçiler, direnişteki diğer işçilerden de desteğin yakın zamanda geleceğini bildiklerini ifade ediyorlar.

Sohbetimizi bitirirken son olarak "Kazanana kadar burada olacağız" diyorlar Ülker işçileri...

“Merhamet değil, yaşam hakkı”

İstanbul: F Eylemi için Galatasaray Lisesi'nde 1 Kasım günü biraraya gelen **İHD İstanbul Şubesi Cezaevi Komisyonu** üyeleri, bu haftaki eylemlerine **1 Kasım Dünya Kobanê Günü** vesilesiyle Kobanê'de direnenlere selam yollayarak başladılar. **Ümit Tekay Dışlı**'nin okuduğu açıklamada “*Merhamet değil, vicdan değil, insaf değil, lütf değil en temel hakları olan yaşam hakkını isteyen hasta mahpusların daha kaçım öldüreceklerini*” dedi.

Eylemde, Tekirdağ 2 No'lu F Tipi Hapishane'de ruh sağlığı bozulmasına ve kendisine zarar verecek seviyeye gelmesine rağmen hapishanede tutulmaya devam edilen ağırlaştırılmış müebbet hükümlüsü **Erdal Özel**'in serbest bırakılması istendi.

Bir kemiğe adak adanır mı?

İstanbul: Cumartesi Anneleri, 501. haftalarında da yine Galatasaray Lisesi önünde, yine oturma eylemindeydiler. Bu hafta, 1995 yılında Merdin-Dargeçit'te birkaç gün süren ev baskınları ile gözaltına alınarak kaybedilen ve katledilenlerin akıbetini ve hesabını soran Cumartesi Anneleri'nin eyleminde ilk olarak kaybedilenlerden **Abdurrahman Coşkun**'un yakını **Mukaddes Coşkun** söz aldı.

Coşkun; geçtiğimiz yıl Merdin-Qoser (Kızıltepe)'de yapılan kazı çalışmalarında bulunan kemiklerin Abdurrahman'a ait olma ihtimali olduğunu duyduklarında, Abdurrahman'ın annesi Hediye Coşkun'un adak adadığını söyledi. “*İnsan bir kemiğe adak adar mı?*” diye soran Coşkun, anne Hediye Coşkun'un “*Size 18 yaşında bir delikanlı verdim. Onlar bana 2 kilo kemik verdiler*” sözleriyle isyan ettiğini aktardı.

“*Abdurrahman'ın kaybedilişinden bu yana ne düğün ne de bayramımız oldu. Bize 1995'te kıyameti yaşattınız. Ağabeylerimiz, babalarımız hala asit kuyularının altında*” diyen Coşkun, “*Bize bunun hesabını vermek zorundasınız*” diyerek isyan etti. Eylem İHD Merdin Şubesi'nin gönderdiği mektup ve haftanın açıklamasının okunmasının ardından sona erdi.

Sinoplu direnişçi: “Kobanê direnişine katılmaya geldim”

Pirsûs: Kobanê'de IŞ(İD) saldırılarına karşı süren YPG direnişi, Rojava devriminin ruhuna da uygun şekilde pek çok ulus ve milliyetten, farklı sınıf ve kültürlerden insanların da desteğini alarak sürüyor. YPG saflarında Kürt, Türk, Laz, Amerikan, Alman devrimciler de Kürt halkının bu direnişinde saf tutuyor. Türkiyeli devrimci güçlerin de YPG ile birlikte silah tutarak desteklediği Kobanê direnişine dair bahse konu tabloyu sınır nöbetlerinde de görmek mümkün.

Burada da birçok ülkeden aktivistler ve ülkenin değişik yer ve milliyetlerinden insanlar direnişin parçası oluyorlar. Biz de Özgür Gelecek Gazetesi olarak bu insanlardan Sinop'lu, Arnavut kökenli **Rifat Horoz**'la sohbet ettik.

- Burada olmayı ve Kobanê direnişini nasıl anlıyorsunuz?

- İsmim Rifat Horoz. Sinop Türkeli Gaziler köyü nüfusuna kayıtlıyız biz. Yugoslav göçmeniyiz. Priştina'dan gelmeyiz. Priştina'da 1912 yılında demokratik özerklik paradigmasını Osmanlı

Devleti'ne sunmuşuz biz.

1911 yılında barış görüşmeleri başlıyor ve 1912 yılında da bu 12 maddelik paradigmayı biz sunuyoruz. Bu yıllarda Balkanlar'da savaşlar var ve bu savaşlardan kaynaklı Osmanlı'nın Balkanlar'da çöküşü var. Bu süreçte Bulgaristan, İtalya, Romanya bölgelerinde de sıkıntılar var ve bu sıkıntılar Balkanlar'a da sızıyor. Bu bölgelerde Osmanlı'nın da egemenliği var.

Bu bölgede Arnavutlar Osmanlı'ya karşı ayaklanıyorlar, benim dedelerim ve babaları da bu isyanda yer alıyor. **Arnavut Memo** diye demokratik özerklik paradigmasını sunan bir önder var. Ve şu an Kürt halk önderi Abdullah Öcalan'ın sunduğu paradigmanın aynı benzeri. Arnavut tarihine baktığımızda, Arnavut hareketinin tarihini incelediğimizde Öcalan'ın sunduğu paradigmanın 12 maddelik halinin sunulduğunu görüyoruz. Öcalan ise 8 maddelik halini sunuyor.

Biz mücadeleye yabancı değiliz yani. Tito'dan önce bizim atalarımız demokratik özerkliğin inşası için mücadele etmişler. Kürt ulusal mücadelesine baktığımızda enternasyonalist bir hareket olduğunu görüyoruz. Yugoslavya'da ve dünyanın diğer yerlerinde de örgütlenmesi var. Ve bu hareketin kendisi dar, ulusal ve sınıfsal bir hareket değil, enternasyonalist bir hareket ve ben de bu hareketin içinde yerimi almak istedim. Daha önce de yasal anlamda partilerde çalıştım. En son Demokratik Ulus dergisinin dağıtımını yapıyordum. Kendi köyümde, Sinop'ta demokratik özerklik paradigması ile ilgili çalışma yaptım, ki oralılar da buna yabancı değil.

Ama yeterli görmedim kendimi ve Kobanê direnişine katılmaya geldim. Kobanê direnişinde, devrimci halk savaşına kendimi katarak demokratik halk direnişine birebir fiziksel olarak katılmak ve onu yaşamak istedim. Bu yüzden de buraya geldim.

Kobanê direnişi sonrası siyasi operasyon

H. Merkezi: “*6-7 Ekim Direnişi*” olarak tarihe geçen Kobanê'ye destek direnişi ile devlette meydana gelen korku ile oluşturulan “*Yeni Güvenlik Paketi*” ile polise tanınan “*sınırsız*” yetki, kullanılmaya başladı.

Polisin Kobanê protestolarını gerekçe göstererek başlattığı siyasi soykırım operasyonları **Amed, Siirt, Mardin, Erzurum, Varto** ve **Aydın**'da düzenlenen ev baskınlarında 31 kişi gözaltına alındı. Baskınların yapıldığı birçok ilçenin giriş çıkışları da kapatıldı.

Demokratik taleplerine saldırı ve insan hakları ihlalleri konusunda tarihi örneklerle dolu olan TC'nin kolluk güçleri bu kez de, Erzurum Tekman'da, sabah saatlerinde köy ve mahallelere

baskın düzenledi. Baskınlarda evleri dağıtan, insanlara hakaret ve küfürler savurdıkları belirtilen polisler, 11 kişiyi gözaltına aldı. Darp edilerek gözaltına alınan 11 kişinin, Kobanê saldırılarını protesto etmek için 27 Eylül'de ilçede yapılan protesto eylemlerine katılmaları gerekçe gösterilerek gözaltına alındığı kaydedildi.

- Duyduğuma göre, evinizi Rojavahlara vermişsiniz.

- Evet, Gebze'deki evimi iki Kobanêliye verdim ve atlayıp buraya geldim. Çay bahçem vardı, onu da devredip buraya geldim. Devrimden sonra Rojava'da kantonlarda çalışmayı düşünüyorum. Demokratik özerkliğin inşası için tarım alanlarında emek harcamayı düşünüyorum.

Şirnex'te bir genç katledildi

H. Merkezi: Silopi'de yapılan protesto eylemleri esnasında bir genç polis kurşunu ile katledildi.

28 Ekim günü Şirnex Cudi Dağı'na başlatılan askeri operasyonun ardından Şirnex'in Silopi ilçesinde yapılan protesto eylemleri esnasında **Salih Yiğit** adlı genç, polis kurşunuyla katledildi.

Cudi Dağı'nda dün başlatılan operasyonun sona ermesi talebiyle Silopi'ye bağlı Başak Mahallesi'nde yapılan eyleme polis saldırdı. Polisin gerçek mermi kullandığı saldırı esnasında vücuduna kurşun isabet eden **Yiğit** adlı genç ağır yaralandı.

Uzun bir süre yerde kaldıktan sonra mahalle halkı tarafından Silopi Devlet Hastanesi'ne kaldırılan Yiğit, tüm müdahalelere rağmen kurtarılamayarak yaşamını yitirdi.

Varto'da OHAL görüntüleri

Varto'da 30 Ekim günü yapılan baskın öncesi ilçe giriş çıkışların tutulması OHAL hukukunun bölgeye geri getirilmeye çalışıldığı izlenimi uyandırdı. Muş'un Varto ilçesinde sabah saatlerinde yüzlerce özel hareket polisi, zırhlı araçlar eşliğinde ilçe merkezindeki evlere baskın düzenledi. Yapılan baskınlarda evlerin kapıları kırılırken, en az 9 kişi gözaltına alındı.

Aydın Nazilli'de de 31 Ekim sabahı evlere baskın düzenleyen polis, Kobanê etkinliklerine katıldıkları iddiası ile 8 kişiyi gözaltına aldı. Mardin'in Derik ilçesinde de Kobanê direnişine destek verdikleri gerekçesiyle, İlçe Emniyet Müdürlüğü'ne ifadeye çağrılan 5 kişi tutuklandı.

Haydi kadınlar! Güçlerimizi komisyonlarda birleştirelim!

Geçtiğimiz Haziran ayında İstanbul'da gerçekleştirdiğimiz ilk kadın buluşmasının gündemlerinden birisi olan **kurumsal-laşma** başlığı kapsamında yürüttüğümüz tartışmaların sonucu kararlardan olan alanlarda YDK komisyonlarını örgütlenme noktasında atacağımız adımları hızlandırmak, komisyonların nasıl örgütleneceğine dair kafa karışıklıklarımızı ortadan kaldırmak için komisyon tartışmalarını sürdürmemiz gerektiği ikinci buluşmamızdan açığa çıkan sonuçlardan birisiydi.

YDK'nın alanlarda nasıl örgütleneceğine, hangi çalışma tarzıyla hareket edeceğine dair azımsanmayacak bir süredir çeşitli tartışmalar yürüttük. Geçtiğimiz Haziran ayında gerçekleştirdiğimiz buluşmamızda ise alanlarda kurulacak komisyonların daha hızlı bir biçimde örgütlenmemizi sağlayacak araçlardan birisi olduğuna dair fikir birliğine varmıştık. Bu tartışmalarımızın sonucu olarak alanlarda ikinci buluşmamıza kadar komisyonları örgütleme kararı almıştık.

İkinci buluşmamızda yine kurumsal-laşma başlığı altında, geçmiş sürece dair yürüttüğümüz tartışmalarda komisyonlarla ilgili olarak hala tartışmaya ihtiyacımız olduğu sonucuna vardık. Bu sonuçtan yola çıkarak hem buluşmamızda komisyonlarla ilgili yürüttüğümüz tartışmaları derinleştirmeye çalıştık (ki bu sebeple kurumsal-laşma başlığına koca bir gün ayırdık) hem de komisyonlarla ilgili tartışmalarımızı toparlayan bir metin hazırlamanın yararlı olacağına karar verdik.

Kadın çalışmasını örgütleyecek araçlar yaratalım!

İlk buluşmamızdan bu yana alanlarda yaptığımız çalışmaların aktarıldığı bölümde henüz alanlarımızda komisyonların oluşturulmadığına dair yapılan aktarımlar, ayrıca bu süreci aktarırken birçoğumuzun komisyonların amacına, nasıl çalışacağına, kimlerden oluşturulacağına dair sorduğu çeşitli sorular, komisyonları oluşturma aşamasında bu tartışmaları sürdürmemiz gerektiğini açığa çıkarmaktadır.

Öncelikle komisyonlara **neden ihtiyaç** duyduğumuz sorusunun cevabını ortaklaştırmamız gerekmektedir. Sürecimizin adımlarından birisi olarak öncelikle **buluşmalarımızı düzenli örgütlemeyi** hedef olarak önümüze koyduk ve istikrarla bunu sürdürmeye çalışıyoruz. Bu buluşmalarla ilk olarak hedeflediğimiz şey, alanlarda bulunan YDK'lıların biraraya gelmesi, kolektif tartışmaların ürünü olarak çalışmaların örgütlenmesi ve kadın bakış açısının alanlarımızda inşa edilmesi mücadelesinin ortaklaştırılmasıdır.

Bu sürecin önemli bir özelliği de YDK'lıların birbirinden güç alması, öğrenmesi, yaşadığımız tikanlıkların kolektif bir kafa yoruyla aşılması için düzenlediğimiz buluşmalarımızı, ilk etapta dar katılımlı örgütlemenin yararlı olacağı düşüncesi ile yola çıkmıştık. Artık bu katılımı daha da genişleterek ilerlemek gerektiğini de düşünmekteyiz.

YDK'yi örgütleyecek kadınların biraraya gelmesi; tartışmalarımızın ve faaliyetimizin daha fazla kadının gündemine, ha-

yatına girmesine, dahil olduğumuz çeşitli çalışmalara kadın bakış açısının daha fazla yansımaya katkı sunmaya başlamıştır. Burada buluşmaların genel olarak verimli geçtiğini belirtmeliyiz. Buluşmalarda açığa çıkan olumlu enerjinin çeşitli yansımaları buluşmaya katılan kadınların etkisiyle alanlarda da görülmüştür. (Buluşmada bir dizi örnek sıralamıştık.)

Kadın bakış açısını olduğumuz her alana yayalım!

Alanlarda kuracağımız komisyonlar ise yine bizi yukarıda altını çizdiğimiz hedefe yaklaştıracak araçlardan biridir. Öncelikle alanlarda yaşadığımız sorunları ve bu sorunlarla mücadelede kullanacağımız araçları doğru tespit etmemiz gerekmektedir. Alanlarımıza dair yaptığımız değerlendirmede de birçok kez karşımıza çıktığı gibi "yalnız kaldığımızda" kadın çalışması diğer gündemlerin yoğunluğu arasında "kaybolmakta" ve her zaman kadın çalışmasının önüne geçecek bir gündemimiz bulunmaktadır.

Gündemin çok yoğun olduğu, hızla değiştiği ve mevcut gerçekliğimizden doğru bir değerlendirme yaptığımızda kadın çalışmasının dışında da, çeşitli mücadele alanlarında bir dizi görev ve sorumluluğumuzun olduğu doğru. Bu noktada kadın çalışmasına yaklaşımımızın belirleyiciliği ön plana çıkmaktadır. Eğer biz kadın bakış açısını yaşamımızın, mücadelemizin her noktasına yansıtıyorsak, kadın çalışmasını diğer bütün çalışmalardan kopuk ele alıyorsak; bu durum yaklaşımımızda sorunlar olduğuna işaret etmektedir.

Oysa **kadın çalışmasının kurumsallaşmasının önemli adımlarından biri kadın bakış açısını mücadelenin bütünüyle birleştirmektir.** Bu anlayışı geliştirdikçe alanlarımızda kadın çalışması güçlenecek ve kendi kadrolarını çıkaracak düzeye gelecektir. Bu yüzden alanlarda bulunan **kadınların güçlerini birleştirmesi**, kadın gündemiyle biraraya gelmesi ve bunu düzenli-sistemli bir plan dahilinde yapması önemlidir. Bugün açısından komisyonlar ilk aşamada bu anlamda da kullanabileceğimiz bir araç olmalıdır.

Komisyonların en önemli misyonu çeşitli faaliyet alanlarında **parçalı duran YDK'lıların enerjisini kadın çalışması için tek bir potada buluşturmak** olacaktır. Mevcut gerçekliğimizi düşündüğümüzde her gün yan yana birçok meseleyi gündemimize alsak da kadın çalışmasını bu gündemlerle buluşturamama halimiz karşımıza çıkmaktadır. Bu mevcut tabloyu değiştirmek için bizi yalnız kadın gündemiyle buluşturan organlara ihtiyaç duymaktayız. Yapılan merkezi toplantı, buluşma, konferans ve benzeri çalışmaların ise bu ihtiyacı karşılayamadığı açıktır. Çünkü **alanlara döndüğümüzde yine kadın çalışmasında kendimizi yalnız, doğallığında güçsüz hissetmekteyiz. Bu yüzden de alanlarda YDK'lıların birbirinden güç aldığı organlara duyulan ihtiyaç bugün daha fazla hissedilmektedir.**

Komisyonları nasıl örgütleyeceğimizi, nasıl çalışacağımızı da buluşmamızda tartış-

mıştık. Birçok alanımızda hızlıca komisyon kurma olanağımız mevcut. Yeter ki bunu yapma konusunda inatla irade koyalım ve bunun başta kendimizin ihtiyacı olduğunu kavrayalım. Gerisi mutlaka gelecektir, emin olalım!

Buluşmada en sık sorulan soru "**Bu komisyonların işlevi, misyonu ne olacak?**" oldu. Her ne kadar bu soru, deneyimsizliğimiz ve bilgisizliğimizden ziyade kadın çalışmasına dönük mükemmeliyetçi, "ya en iyi ya hiç" şeklinde özetlenecek yaklaşımımızın bir sonucu olsa da tartışmamız gerektiği açıktır. İlk olarak düzenli periyotlarla komisyon toplantılarını örgütlemekle başlayabiliriz. **İtici güç** olması gereken komisyonlar, ayrıca kadın çalışmasında birbirimizi denetlememiz için de önemli bir yerde durmaktadır.

Buluşmamızda da konuştuğumuz gibi komisyonları işlevli hale getirmek için 25 Kasım gündemiyle başlayabiliriz. Komisyonları oluştururken bu süreci alanlarda hazırlık dönemi olarak değerlendirebiliriz. Çevremizdeki bütün kadınları bu sürece dahil ederek 25 Kasım'ı verimli geçirirsek, alanlarımızda motivasyon yaratabiliriz. Doğal olarak yapamadıklarımız üzerinden değil, yapabildiklerimiz üzerinden tartışmamız verimimizi artıracaktır.

Komisyonlarla ilgili yürüttüğümüz tartışmalarda kadın çalışmasına mükemmeliyetçi yaklaşımımızın doğru olmadığına dair de çeşitli vurgular yapmıştık. Kabul etmeliyiz ki; mükemmeliyetçi bakış açımız kadın çalışmasında harekete geçmemizi engelleyen bir unsurdur. Bu yüzden bu meseleyi karmaşıklarıştırmadan tartışmamız gerekmektedir. Kadın çalışmasına başladığımız "amatör ruhumuzu", heyecanımızı, daha iyi olması için canhıraş telaşımızı kaybetmeyelim elbet ama daha yolun başında olduğumuzu ve sık sık hata yapmanın hakkımız olduğunu da bilelim. Bize lazım olan "deli cesareti"... Cesur olalım, cüretkar davranalım ve hata yapmaktan korkmadan yeniliklere açık olalım.

Bu yüzden sonuçlardan önce kadın çalışması için irade ve ısrar göstermenin bizim sorumluluğumuz olduğunu kavramalıyız. Sonuç olarak komisyonları kurmayı kurtarıcı olarak görmüyoruz elbette. Bu mümkün değil zaten. İşin esası yine bizim kendimizi özne olarak görmemizde yatmaktadır. Biz irade koymazsak, cüretle ileri atılmazsak komisyonları biraraya getiremeyiz ve süreci örgütleyemeyiz.

Yeni Demokrat Kadın

YDK, 25 Kasım'a "Reyhaneh biziz, biz Arin'iz" şiarıyla hazırlanıyor

İstanbul: 2 Kasım günü **İstanbul Yeni Demokrat Kadın** Munzur Çevre Derneği'nde **25 Kasım Dünya Kadına Şiddete Karşı Mücadele Günü** kapsamında gelecekteki süreci tartıştığı bir kahvaltı gerçekleştirdi.

Uzun süredir **YDK'nın** tartışmasını yürüttüğü ve gerçekleştirdiği Ankara Kadın Buluşması'nın toplantı sonuçlarının aktarılması ile toplantı başladı. Buluşmada alınan kararların tartışıldığı toplantıda, bu kararlardan biri olarak **İstanbul YDK Komisyonu** kuruldu.

Bu tartışmaların bitmesinin ardından 25 Kasım ile ilgili tartışmalar başladı. Kobanê'de IŞ(İD) çetelerine karşı verilen savaşta kendini feda eden **YPJ** komutanı **Arin Mirkan** ve kendisine tecavüz eden kişiyi öldürdüğü için İran'da idam edilen **Reyhaneh Jabbari** kapsamında 25 Kasım faaliyetini sürdüreceklerinin kararını alan kadınlar, şiarlarını da bu ekseninde belirledi.

Kadınların, 25 Kasım sürecine dair "**Reyhaneh biziz, biz Arin'iz**" şiarını belirledi. Bu ekseninde, bildiri, sticker, şablon, afiş vs. gibi iş paylaşımları yapılarak yerellerde çalışmalarına başlama kararları alındı.

25 Kasım konusunun ardından, Gülsuyu'nda gerçekleşecek olan YDK'nın örgütleyicisi olduğu 22 Kasım kadın festivali ile ilgili tartışmalar ve görev paylaşımları yapıldı. Yeni Demokrat Kadın'ın kurumsallaşma yolunda adım adım ilerlediğini bildiren kadınlar alınan kararları yerellerde uygulamak için bir an önce harekete geçeceklerini bildirdiler.

Kobanê direnişi ve serhildanından bazı sonuçlar

“Maşrik’in geleceği Kobanê’de belirleniyor” önermesini aklı selim hiç kimsenin reddedemeyeceği günlerden geçiyoruz. Bu gerçekliğin farkına hızlı bir şekilde varanlar hiç şüphesiz ki emperyalistler, işbirlikçileri ve çeşitli bölge güçleri olmuştur. Gökkubbenin altındaki bu “karmaşa”yı tüm güçler kendi lehlerine çevirmek için (halkların kanları üzerinden) türlü oyunlar oynamaktadırlar.

Halklarımızın mücadelesini ortaklaştırıp ezenlere karşı yekpare bir şekilde yükseltme olanaklarımızın en üst boyutta olduğu aşikardır. Koşulların ve sınırların darlığına, kalıpların tutuculuğuna sıkışıp kalmadan, içinden geçtiğimiz sürecin devrimci görevlerini hızlı bir şekilde saptamak ve yaşama geçirmek bizlerin sorumluluğudur. Koşulların ve sınırların darlığından, niceliğin kısıtlılığından ancak bu hamlelerle yani üzerimize düşen devrimci görevleri yerine getirdiğimiz oranda kurtulabileceğimizi de biliyoruz. İşte bu düzlemde Kobanê savunmasının/direnişinin ve 6-7 Ekim serhildanının bizlere yüklediği tarihsel sorumluluklar kadar onlardan öğreneceklerimiz, çıkaracağımız dersler açısından da büyük önem taşımaktadır. Her biri ayrı bir yazının konusu olan bazı sonuçlara kısa kısa değinelim.

Bir halkın ordusu yoksa hiçbir şeyi yoktur!

İnkara gelmez bir gerçekliktir ki; Rojava’nın her 3 kantonunda da PYD’nin yıllara dayanan örgütlülüğü ve silahlı güçleri olmasaydı; Kobanê direnişini bırakalım, iki yıldır kantonların olup olmayacağı bile tartışılmalı olurdu. Mao’nun “Bir halkın ordusu yoksa hiçbir şeyi yoktur” sözleri doğruluğunu bir kez daha göstermektedir. Rojava; Kürdistan’ın parçaları arasında en az sözü edilen bölge idi.

Ama PKK’nin 1980’lerden itibaren orada yoğun çalışma yürüttüğü, ideolojik/politik/örgütsel hegemonyasını oluşturduğu bilinmektedir. Halkın örgütlülüğü özellikle Qamişlo katliamından sonra artmıştır. İlegal ve silahlı bir örgütlenme gerçekleştirilmiş, ilk fırsatta da demokratik özerklik ilan edilmiştir. Kantonların savunması hızlı bir şekilde oluşturulmuştur. Öncüsüne güvenen, örgütlü bir halkın yenilmeyeceğinin en büyük kanıtıdır Kobanê direnişi!

Halklarımız tüm sınırları ortadan kaldırdı!

Kobanê sadece Kobanê’ye bakılarak ve hatta sadece Rojava’ya bakılarak anlaşılmaz. İçinden geçtiğimiz süreçte 4 parça Kürdistan’ın birlikte değerlendirilmesinin zorunluluğu kadar, tüm Maşrik’i (Suriye, Filistin, Lübnan, Irak, İsrail, Ürdün) ve Türkiye ile İran’ın da değerlendirilmeye katılması gerekir. Yaklaşık 100 yıl önce emperyalistlerce “böl-parçala-yönet” politikasıyla oluşturulan sınırların, halklar açısından tamamen anlamını yitirdiğini ve zaten emperyalistlerle işbirlikçilerinin de yeni

politikalarını buna göre oluşturduğunu görmek gerekir.

Bizler olarak içinden geçilen süreçten başta Kürdistan’ın her dört parçasının kendi kaderini tayin etme hakkı üzerinden yüklenmeliyiz. Yaşanan tarihsel bir süreçtir. Bu tarihsel süreçte politikamız ve pratiğimizle kayıtsız-şartsız bir şekilde PKK/PYD’nin yanında olmamız ve mücadeleyi birlikte yükseltmemiz zorunluluktur-görevdir! Bunun yanında Türkiye’nin “Batı” illerinde mevcut şovenizmi kırma çalışmaları kadar, emek sömürüsüne, yoksulluğa, cinsel ezilmeye karşı çalışmalarımızda yoğunlaşarak, legal-ilegal tüm örgütlülüklerimizi geliştirmekle yükümlüyük.

Bütün alanlarımız, tek başına bile olsa her militanımız bu süreçte ezilen kesimlerin içerisine bahsini ettiğimiz başlıklarla, her çeşit aracı ustalıkla kullanılarak gitmelidir. Sürece uygun fikirler geliştirmek ve yaşama geçirmek, bu şekilde örgütlülüklerimizi sağlamlaştırmak perspektifiyle hareket etmeliyiz. Her alanın yaratıcılığını en üst seviyede ortaya çıkarması, bu tarihsel süreçten ezilenlerin gücünü ve Komünist Parti’nin hegemonyasını artırmak için gerekliliktir.

Düşmanlar arasındaki “çatlaktan” yararlanmak

Gelinen aşamada PYD’nin ÖSO ile çeşitli birliktelikler oluşturması, emperyalist bir örgütlenme olan koalisyonun komuta merkezinde bir YPG’linin olması, Türkiye’den koridor talep etmesi çeşitli “sol” çevreler tarafından emperyalizmin maşası olmaya varacak kadar ithamlarda bulunulmasına yol açmaktadır.

Bu değerlendirmelerin anlamı (aslında “anlamsızlığı” denmeli) üzerine aşağıda duracağız. Ama konu taktik üretimi, politik kavrayış gibi önemli konuları içerdiğinden ve Kobanê’ye devrimci cenahtan verilebilecek desteğin önünü kesmeyi hedeflediğinden öncelikle bizim yaklaşımımızın ne olması gerektiğini koyacağız. Bu konuda hiç tereddütsüz başvurabileceğimiz Başkan Mao emperyalistlerle olan bu ilişkilerle şöyle yaklaşıyor:

“Bizim taktiğimize tek bir ilke yol gösterir: Çelişmelerden yararlanmak, çoğunluğu kazanmak, azınlığa karşı çıkmak ve düşmanlarımızı teker teker ezmek... Guomindang’ın çizgisinin tam tersine temel çizgimiz, mümkün olan her türlü dış yardımdan yararlanmak, savaşı bağımsız bir şekilde sürdürmek ve kendi gücümüze dayanmak ilkesini esas almak temelinde mümkün olan her türlü dış yardımdan yararlanmaktır; yoksa Guomindang’ın yaptığı gibi tamamen dış yardıma bel bağlayarak ve şu ya da bu emperyalist bloka yaslanarak bu ilkedan vazgeçmek değil.” (Mao, Seçme Eserler, C: 2, S: 452)

Ama biliyoruz ki PKK/PYD’yi suçlayanlara Mao’dan cevap yetmez. Çünkü Mao’yu revizyonist vb. şekilde suçlayanlar genelde şu anda PYD’ye bu suçlama-

larla yaklaşanlardır. O zaman bu kesimlere Lenin’in “Sol Radikalizm Bir Çocukluk Hastalığı”nı okumalarını tavsiye ederiz. Belki politikanın oluşturulmuş tarzı üzerine, uzlaşma ve ittifak politikasının temelleri üzerine biraz daha derinleşme fırsatı bulurlar:

“Daha güçlü bir düşman, ancak bütün güçler harekete geçirilerek ve ancak, gerek düşmanlar arasındaki en küçük ‘çatlak’tan, çeşitli ülkelerin burjuvazileri arasındaki ve tek tek ülkelerin burjuvazisinin çeşitli grupları ve kesimleri arasındaki çıkar çelişkilerinden, gerekse de geçici, yalpalayan, kararsız, güvenilmez ve koşullu bir müttefik de olsa, kitleleri bir müttefik olarak kazanma olanağından büyük bir özen, uyanıklık ve akıllıklıkla yararlanıldığında yenilgiye uğratılabilir.” (Lenin Seçme Eserler, C: 10, S: 127-128)

Türkiye’nin Osmanlılık hayalleriyle, hem yerel devlet güçleri hem de emperyalist ülkelerle çelişkiye düştüğü apaçıktır. Türkiye’nin Suriye-Irak politikası tamamen çökmüştür. Kürtlerle ilgili hiçbir hesabı da tutmamıştır. Ayrıca hep vurgulandığı gibi Ortadoğu; ABD, Rusya ve AB ülkelerinin açık bir savaş alanıdır. Bunlar arasındaki çelişmelerden yararlanmak, varlık-yokluk savaşı verirken geçici uzlaşmalar yapmak, ne ulusal ne de komünist hareketler için yanlıştır. Mao’nun da Lenin’in de öz itibarıyla buldukları noktalar önemlidir.

Savaşı bağımsız şekilde sürdürmek, kendi gücümüze dayanmak, ortaya çıkan olanaklardan kendi lehimize faydalanma ustalığını göstermek... PYD’yi karalayanlara göre en “iyisi”, en “güzeli” çok net, saf(!) bir devrim yapmaktır. Bir tarafta proletarya, diğer tarafta burjuvazi; safa girecek iki ayrı homojen ordu gibi çarpışacaklar! Lenin: “siyasi faaliyet Nevski Bulvarının kaldırımı değildir” der! Ortadoğu’da karmaşık politik ilişkileri, gelişmeleri düşündüğümüzde “homojen” saflaşmalar bekleyenlerin steril bir şekilde beklemeye devam edecekleri ve sınıflar mücadelesine bir etkilerinin olmayacağı apaçıktır.

Bunun dışında, PYD’yi eleştiren bu kesimlerin Kobanê’nin düşmemesi için ne yaptıklarını da sorgulamak gerekir. PKK’nin ortaya çıkışından günümüze kadar şovenizmle harmanlanmış dogmatizm nedeniyle, hiçbir zaman devrim sürecini geliştirecek ittifaklar kurulmamıştır. Bunları geçip tarihsel bir süreç olan ve varlık yokluk meselesi olarak ortaya çıkan Kobanê direnişine geldiğimizde de aynı duvara, sınırlara çarpıyoruz. Birçok sol hareket, Kobanê’ye gereken desteği vermemiştir. Bu desteği vermeyen hareketlerin şimdi eleştiri hakkı kalmamıştır. Ne politika ne de savaş; masa başından sürdürülür. Savaş, barış açıklamalarıyla yürütülemez. Kobanê’de sembolik bile olsa var olmayan güçlerin, ölüm kalım mücadelesi içinde yurdunu savunmaya çalışan PYD’ye bir söz söyleme hakkı yoktur.

Bütün mücadele yöntemlerini ustalıkla kullanmalıyız!

6-7 Ekim serhildanı, bildiğimiz bir gerçeği tekrar hatırlattı. Türkiye’de legal-ilegal, silahlı-silahsız mücadele biçimleri ustalıkla birleştirilmelidir. 6-7 Ekim’de 45’in üzerinde kişinin yaşamını yitirmesi, devletin halka yönelik katliam politikalarına dair hazırlıklarını kesintisiz yaptığını göstermektedir.

Türkiye tarihi; Kürt, Alevi, Ermeni, Rum katliamlarıyla doludur. Maraş, Çorum, Sivas, Lice, Amed ve daha sayısız katliam hep aynı tarzda yapılmıştır. Devlet, kontrgerilla yöntemiyle katliam yapmaktadır. Halkın silahlı savunma gücünün oluşturulması bir zorunluluktur. Bunun dışında, iktidarı hedefleyen bizlerin devrimci şiddeti sistemli bir şekilde kullanmadan ve bunun hazırlıklarını yapmadan başarılı olamayacağımız kesindir. 6-7 Ekim Serhildanı bu konulardaki eksiklikleri öne çıkarması açısından önemlidir.

Proletarya partisi yedinci yönelimden itibaren şehirlerin artan önemine dikkat çekmektedir. Gezi İsyanı ve 6-7 Ekim serhildanı; bu vurgunun doğruluğunu göstermiştir. Şehirlerde güçlü ve kalıcı örgütlenmeler yaratılmalıdır. Şehir faaliyetlerinde yoğunlaşmak, geçmiş deneyimlerimizi ve başka deneyimleri tekrar gözden geçirmek gereklidir. Genel anlamda TDH’nin şehir faaliyeti çok dar bir kapsam içerisine sıkışmış durumdadır. Bu hem gidilen semtler, şehirler açısından böyledir hem de çalışma tarzı ve eylem yöntemleri için böyledir. Son yılların artan reformizm/liberalizm eğilimine karşı siyasi uyanıklık kadar, pratik karşı koyuş da gerekmektedir.

6-7 Ekim serhildanıyla birlikte devrimci şiddetin koşullu savunusunun dahi liberallerce/reformistlerce yerden yere vurulduğunu görüyoruz. Bu ideolojik saldırı karşısında sol kesim içerisinde devrimci şiddetin olmazsa olmazlığı konusunda geri adım atılabildiğini görüyoruz. Sadece çıkarılacak yeni “güvenlik” yasalarına karşı değil, mevcut olanlarına da itirazlar geliştirilmeli, buna yönelik ortak eylemlilikler düzenlenmelidir. “Güvenlik yasası”; “öncekiler yeterli zaten” mantığıyla reddedilemez. Devletin, örgütlü bir şiddet aracı olmasından hareketle itirazlarımızı geliştirmek gereklidir. Bizler açısından mevcut sistemin örgütlü zor tarafından paramparça edileceği açıktır. Bunu bir an bile ihmal eden ve hazırlıklarını bu kapsamda yapmayan güçlerin, devrimci mücadele içerisinde şanslarının olmayacağı apaçıktır.

Yazımızın başında belirttiğimiz gibi her biri ayrı yazıların konusu olacak başlıklara değinmiş olduk. Sonuç olarak günün görevi tüm alanlarda ve parçada PKK/PYD ile ittifakı geliştirmek olduğu kadar, Batı illerinde çalışmalarımızı her yol-yöntemi kullanarak derinleştirmek ve yaygınlaştırmaktır. Bunun için tüm sınırlarını zorlamalı ve sürecin en önünde yer almalıyız.

“Kamu Düzeni” Cumhuriyeti!

Bu devletin “kamu düzeninin tesis edilmesi”nden ne anladığı, Ermenek’te maden işçileri yerin altına gömülmüşken toplanan MGK’nın kararlarında görülebilir.

“Nöbetçi Başbakanı” A. Davutoğlu’nun Kobane Serhildanı için son haftalarda diline doladığı, “*kamu düzeni tesis edilene kadar*” cümlesi TC devletinin kısa tarihini özetlemektedir. Kurulduğu günden itibaren bütün amacı kamu düzeninin tesis edilmesi olan TC devleti, 91. yıldönümünü kutladığı Cumhuriyet tarihi boyunca esas olarak örfi idarelerle, sıkıyönetimlerle, OHAL’lerle yönetilmiştir. Denilebilir ki TC tarihinde olağanüstü yönetim zamanları, “normal” denilen zamanlardan daha fazladır. Kısa bir hesaplama bile bunu kanıtlamaya yetecektir.

AKP dünden bugüne kurduğu hükümetler döneminde sürekli olarak “askeri vesayetin” kaldırılmasından bahsederken aynı zamanda “yeni Türkiye”nin sivilliliğini propaganda etmektedir. AKP’nin propagandistlerine soracak olursanız, 91. yılını kutlayan Cumhuriyetin (K. Evren dışında!) ilk kez milletin oyuyla seçilen bir Reisi-cumhurdan hareketle hiç olmadığı kadar milletin olduğundan, artık devletle-milletin kucaklaştığından bahsetmektedirler. Başörtüsünün sorun olmaktan çıkartılmasıyla, demokratik hakların elde edildiğini ve artık demokrasi diye bir sorunun kalmadığını vaaz eden bu zevat; tüm bunlara rağmen nankörlük yapıp sokaklara çıkanlara ise azgınca saldırmakta ve onları “vandaldan çapulcuya” bir dizi sıfatlarla tanımlayarak, birilerinin (lobi) maşası olarak suçlamakta beis görmemektedirler. Ama ilan ettikleri “yeni Türkiye”de olağanüstü hal yönetiminin yerine şimdilerde sıklıkla “kamu düzeninin tesis edilmesi”nden bahseder olmuşlardır. Tabii bu talebin dilendirilmesinin bir tarafında, artık eski-yeni fark etmez faşist TC’nin işçi sınıfına ve halka yönelik her türlü yöntemi kullanarak saldırması ve onlarca insanı katletmesi, binlerce insanı yaralaması ve yüzlercesini tutuklamak varken, diğer yanında da “kamu düzeni”nin tesis edilmesini örneğin T. Kürdistanı’nda, Kürt Ulusal Hareketi’nden talep etmek vardır.

AKP artık kendi misyonu olan neo-liberal ekonomik saldırı politikaların-

da o kadar ustalaşmıştır ki, “kamu düzeninin tesis edilmesi”ni de özelleştirmekte, T. Kürdistanı’nda “kamu düzeninin tesis edilmesi” için PKK’nin devreye girmesi gerektiğinden bahsetmektedir. Faşizm bir devlet politikası olarak yürüttüğünü söylediği “milli birlik ve kardeşlik” projesini devam ettirmek için PKK’yi tehdit etmekte; “çözüm süreci”nin selameti açısından, Kobanê Serhildanı’yla kendini net olarak ortaya koyan, başta Kürt halkı olmak üzere kitlelerin devrimci eylemini bastırmasını talep etmektedir! Son haftalarda T. Kürdistanı’nda askerlere yönelik gerçekleştirilen cezalandırma eylemlerinden sonra bu talebin daha da arttığına tanık olmaktadır. Aslında bu durum bile TC devletinin yüksek perdeden bütün atıp tutmalarına rağmen, T. Kürdistanı’nda ne halde olduğunu göstermektedir.

Kemalistlerin “eski Türkiye”sinin örfi idaresinin, sıkıyönetimlerinin, OHAL’lerin yerini şimdilerde “İslamcı”ların “yeni Türkiye”sinde “kamu düzeninin tesis edilmesi” söylemi almış görünüyor. Tek farkla “eski Türkiye”de Kemalistler bu görevi bir yandan faşist kolluk kuvvetleri ve sivil faşistlerle gerçekleştirirken; “yeni Türkiye”de “İslamcı”lar yine faşist kolluğu ve İslamcı sivil faşistleri devreye sokmanın yanında, tıynetlerine uygun olarak müthiş bir ikiyüzlülükle, Ulusal Harekete “kamu düzenini tesis et” demektir.

“Yeni Türkiye”nin en karakteristik özelliklerinden biri olan iktidar olup muhalefet gibi davranma, her daim mağdur olma, sorumluluk almama, her şeyi kendi dışında görme burada da kendini göstermektedir. TC devleti yürütüldüğü söylenen “çözüm süreci”nde sürekli top çevirmekte, adım atarak çıkardığı yasal düzenlemelerde bile, kendi memurlarının güvenliğini almakta ama üzerine düşen hiçbir şeyi yapmamakta ama öte yandan suçu Ulusal Harekete atmaktadır.

Tipik bir “İslamcı” Türk faşist zihniyetiyle karşı karşıya olduğumuz açıktır. Hem iktidarda olmak hem de mağdur olmak “İslamcı” Türk faşistlerine özgü bir tutumdur. Onların “fikirlere

iktidarda ama kendileri hapistedir”(!) Ama tüm Kürt halkı açısından değişen bir şey olmamakta, “kamu düzeninin tesis edilmesi” adı altında her daim katledilmeye ve en demokratik hakları yok sayılmaya devam etmektedir.

Dayanışmak kamu düzenini tehdit ediyor(!)

“Kamu düzeninin tesis edilmesi” söyleminin pratikte kendini gösterdiği bir diğer gelişme ise Ermenek’te yaşanan maden faciasıyla ortaya çıktı. Benzer örneklerini Soma Katliamı sonrasında da gördüğümüz üzere, devletin “kamu düzeninin tesis edilmesi”ndeki hassasiyetini, Ermenek’teki katliamın yaşandığı yere giden Cumhurbaşkanı ve Başbakan için teyakkuza geçirilen binlerce polis ve kolluk gücünde de görmekteyiz.

Bunların “kamu düzeninin tesis edilmesi”den anladıkları, “kamu”nun düzeni değil kendi güvenlikleridir. Eğer gerçekten kamuyu düşünselerdi bu tür katliamların olmaması için gerekli önlemleri alırlardı. Ermenek’te yaşanan katliamdan sonra basına açıklama yapan Enerji Bakanı’ndan Çalışma Bakanı’na kadar yetkililer “*madenlerde teknik altyapımızda eksiklikler var*” demektirler. (29 Ekim) Yine Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı; “*Ocağı kapatacağımız zaman işveren 50 kişiyi araya sokuyor. Sorumluluk hepimizin*” demektir. (29 Ekim)

Bu ifadeler açıkça bir suç itirafıdır. Bu eksiklikleri bile bile ruhsat vermişlerdir. Kamu adına bu görevlerini yerine getirecek, yani sorumluluklarını yerine getirmedikleri müddetçe, maden ruhsatlarının verilmemesi gerekirken vermişlerdir. Kamu düzeninin asıl bu noktada tesis edilmesi gerekir!

Ama **bu zevatın kamu düzeninin tesis edilmesinden anladığı, bu suçları karşısında kamunun hesap sormasının önüne geçilmesidir.** Kendilerine ve iktidarlarına karşı kamunun tepki göstermesi ve sorgulamasıdır. Nitekim devletin Ermenek’te yaşanan katliamdan sonra ilk yaptığı uygulamalardan biri, il valiliklerine genelge gönderilerek mahsur kalan işçilerle dayanışmak için yola çıkacakların engellenmesi talimatı olmuştur. Bu talimat nede-

niyle, Soma’daki katliam sonrasında, Soma maden işçilerinin kendilerine verilen sözlerin tutulmadığını söyleyerek başlattıkları Ankara yürüyüşlerinin yönünü Ermenek’e çevirmeleri engellenmiştir. Bu tavır da göstermektedir ki, dayanışma eylemleri dahi TC devletinin kamu güvenliğini tehdit etmektedir!

Oysa “kamu düzeni güvenliğinin tesis edilmesi”nden bahsederken yapılması gerekenlerden biri, artık birer toplu katliam boyutuna ulaşan iş cinayetlerin önlenmesidir. Nitekim yaşananlar o boyuta ulaşmıştır ki; A. Davutoğlu iş güvenliğiyle ilgili yasa çıkacakları vaadinde bulunmak ve bunu bir güvenlik meselesi olarak gördüklerini açıklamak zorunda kalmıştır. (30 Ekim) Bu tür açıklamaların göstermelik olduğu ve esas olarak oluşan tepkinin bertaraf edilmesinin amaçlandığı, daha önce yaşanan işçi katliamları sonrasında yapılan açıklamalardan anlaşılabilir.

Bu devletin “kamu düzeninin tesis edilmesi”nden ne anladığı, Ermenek’te maden işçileri yerin altına gömülmüşken toplanan MGK’nın kararlarında görülebilir. 29 Ekim akşamı gerçekleştirilen ve tarihinin en uzun toplantısını yaptığı söylenen kurulun kararlarında; başta Ermenek olmak üzere işçi sınıfının ve halkın maruz kaldığı çalışma koşulları ve katliamlar olması gerekirken, (öyle ya adı üstünde güvenlik!!!) başta “paralel yapı” dedikleri ve kendi içlerindeki dalaşın bir ürünü olan yapılanmalar olmak üzere, hem ülke içinde hem de ülke dışında çeşitli örgütlenmeler hedef olarak gösterilmektedir. MGK bildirisinde “*Milli Güvenliği tehdit eden ve kamu düzenini bozan iç ve dış legal görünüm altında illegal faaliyet yürüten paralel yapılanmalardan*” bahsedilmekte ve “*kamu düzeni ve güvenliğini koruma kararlılığı*” vurgusu yapılmaktadır. Bu “paralel yapı” ifadesi her ne kadar hakim sınıflar içinde dalaşın sonucu olarak kullanılsa da, gerçekte sadece Gülen Cemaati’ni hedeflemeyeceği ve hatta esas olarak, devlete muhalif olan örgütlenmeleri hedefleyeceği tarihsel tecrübeyle sabittir. Dolayısıyla TC devletinin güvenlikten ve özellikle de kamu güvenliğinden anladığı, işçi sınıfı ve halkın güvenliği değildir. Kendi çıkarlarının güvenliğidir. Bu çıkarların bekçisi olan devletlerinin güvenliğidir.

Dünyanın kalbi 1 Kasım'da Kobanê için attı!

Kobanê'de yazılan destana destek olmak ve dünya kamuoyuna Kobanê direnişini duyurmak için bugün (1 Kasım) dünya Kobanê günü ilan edilmişti. 5 kıta 93 ülkede saat 14.00'te dünya Kobanê için sokağa çıktı.

Kobanê'deki direnişe destek olmak için dünyaca tanınmış kişi ve kurumlar 1 Kasım'ı dünya Kobanê günü ilan etti. İçlerinde Nobel Barış Ödülü sahibi, insan hakları savunucusu Adolfo Perez Esquivel ve Amerikalı filozof ve dilbilimci Prof. Noam Chomsky'nin de olduğu isimler ve onlarca kurum ve kuruluş, "İŞİD'e karşı, Kobane ve insanlık için küresel seferberlik" şiarıyla YPG/YPJ gerillalarının verdiği tarihi direnişe destek yürüyüşleri düzenlemek için Kobanê günü ilan edildi.

Dünyanın birçok ülkesinde saat 14.00'te İŞİD'in kanlı saldırısına karşı günlerdir direniş gösteren Halk Savunma Birlikleri (YPG)/Kadın Savunma Birlikleri (YPJ)'nin direnişi yapılan yürüyüşlerle selamlandı. Avrupa'nın çeşitli ülkelerinde Kobanê direnişine destek yürüyüşleri yapıldı, İŞİD) protesto edilerek, dünyaya Kobanê için duyarlılık ve harekete geçme çağrısı yapıldı.

Almanya

Berlin'deki Adenauer Meydanı'nda toplanan pek çok devrimci ve demokratik kurum kent merkezindeki Breitscheidplatz Meydanı'na yürüdü.

Yürüyüşte "Kobanê mücadelesinde yalnız değil" yazılı dövizler taşınarak, Kobanê konusunda duyarlı olunması çağrısında bulundu.

Hamburg'da ise çok sayıda devrimci kurum ve partinin destek verdiği yürüyüşe yaklaşık 3 bin kişi katıldı.

Hachmannplatz Meydanı'nda toplanan kitle, çeşitli sloganlar atarak Türkiye'nin Hamburg Başkonsolosluğu'na

yürüdü. Çevrede yoğun "güvenlik" önlemleri alındığı gözlemlenirken, kitlenin konsolosluk binasına 50 metreden fazla yaklaşmasına engel oldu.

Köln'deki Eberplatz Meydanı'nda bir araya gelerek İŞİD'in Kobanê'ye saldırmasını protesto eden yaklaşık 3 bin kişi de polisin yığınağı eşliğinde kent merkezine doğru yürüyüşe geçti.

Burada ellerinde Türk bayrağı olan faşist bir grupla gerginlik yaşandı. Bir süre devam eden gerginlik faşist grubun uzaklaşmasıyla sona erdi.

İngiltere

Londra'da Trafalgar Meydanı'nda toplanan kitle, Kobanê'ye destek çağrısında bulundu. Kitle ellerinde, "Kobanê için birleşin" yazılı pankartlar taşıdı. Polisin yoğun "güvenlik" önlemleri dikkat çekerken eylem herhangi bir çatışma yaşanmadan sona erdi. Eyleme Partizan ve birçok devrimci kurum katıldı.

Hollanda

Hollanda'nın Lahey kentinde bulunan Malieveld Meydanı'nda toplanan kitle Kobanê'ye destek çağrısında bulunuldu.

Belçika

Belçika'nın başkenti Brüksel'de Demokratik Birlik Partisi (PYD) Brüksel örgütü ve Belçika Kürt Federasyonu tarafından düzenlenen "Kobanê ve Şengal'de katliamı durdurun" başlıklı yürüyüşe yaklaşık 3 bin kişi katıldı.

Kuzey Tren Garı önünde toplanan göstericiler, buradan 50. Yıl Parkı'na yürüdü. Kitle sık sık, "Yaşasın Kobanê direnişi", "İŞİD) Kobanê'den kovulacak", "Yaşasın uluslararası dayanışma" şeklinde sloganlar attı.

Eylemde birçok devrimci ve demokratik kurum yerini aldı.

Danimarka

Danimarka'nın başkenti Kopenhag'da, Kobanê'ye destek için yürüyüş düzenlendi. Vesterbro semtindeki Enghave Parkı'nda toplanan kitle, daha sonra Kopenhag ana istasyonuna yakın Vesterbro Meydanı'na kadar yürüdü. Sloganlar atan ve pankartlar taşıyan kitleye Danimarkalı milletvekilleri de destek verdi.

Vesterbro Meydanı'nda yapılan konuşmalarda Kobanê'de 48 gündür direniş olduğuna dikkat çekilerek, Kobanê halkının insanlık mücadelesi verdiği ifade edildi.

Avusturya

Avusturya'nın başkenti Viyana'da bir araya gelen kitle, Kobanê'ye destek sloganları atarak, dünyaya harekete geçme çağrısı yaptı.

İtalya

İtalya'nın başkenti Roma'daki eylemde kent merkezindeki Esquillino Meydanı'nda toplanan yaklaşık 500 kişilik kitle, Venezia Meydanı'na kadar yürüdü. Kitle "Yaşasın Kobanê" şeklinde sloganlar attı.

İsviçre-Zürich

İsviçre Demokratik Güç Birliği tarafından örgütlenen yürüyüşe on bin civarında emekçi katılarak Kobanê'ye sahip çıktı. İTİF, İDHF, İGİF, DEMKURD, İABF'nin oluşturduğu güç birliği öncülüğünde yapılan yürüyüşün kitleliliği nedeniyle sokaklarda saatlerce trafik durmak zorunda kaldı.

İDGB adına yapılan Almanca ve Kürtçe selamlamadan sonra saygı duruşu yapıldı. Ardından PYD Eşbaşkanı Asya Abdullah ile canlı telefon bağlantısı kuruldu.

Binlerce emekçi "ECOPOP'a hayır" dedi!

konuşma yapan ECOPOP'a HAYIR Komitesi (FIMM) temsilcisi, "çevre sorunlarına duyarlılık" adı altındaki bu yasa tasarısının bir aldatmaca ve başta göçmenler olmak üzere işçi ve emekçilerin haklarına saldırı olduğunu söyledi.

İTİF, YDG ve Yeni Kadın "İrkçi ve ayrımcı yasalar son! Herkese eşit haklar" yazılı pankart ve flamalarıyla mitinge katıldık. ECOPOP çalış-

masına yönelik Fransızca ve Almanca hazırlanan bildirimler dağıtıldı.

Yapılan konuşmalarda Kobanê direnişi selamlandı. Alana "Rojava'dan Avrupa'ya faşizm yenilecek" pankartı ile giren YDG alkış ve dayanışma sloganları ile karşılandı. Mitinge yoğun bir şekilde katılan YDG'liler yürüyüş boyunca Bern sokaklarında "Yabancı düşmanı ECOPOP'a hayır!" yazılı sticker ve kuşlamalarla yasayı teşhir etti.

İsviçre: Bern'de biraraya gelen binlerce yerli ve göçmen emekçi, ECOPOP yasasına bir mitingle hayır dedi. Mitingde bir

YDK ve YDG Kobanê için stand açtı

29 Ekim Çarşamba gününden 31 Ekim Cuma gününe kadar Konstanz şehir merkezinde YDG ve Yeni Kadın stand açarak Kobanê'ye destek verdi. Kobanê halkının direnişini sahiplenmek ve halkı bilgilendirerek Kobanê'nin sesi olmak için kurulan stand büyük ilgi gördü. Standta ATİK bildirimleri de dağıtıldı ve ATİK kampanyası için bağış toplandı.

Fransa'da çatışmalar devam ediyor

H. Merkezi: Fransa'da bir baraj projesini protesto eden kitle polisle çatışırken 21 yaşındaki Remi Fraisse polis tarafından katledildi. Farisse için Albi, Nantes ve Rennes kentlerinde yüzlerce kişi eylem yaparak polisle çatıştı.

Fransız medyası Nantes'da 600'ü aşkın kişinin polis şiddetine karşı dayanışma sloganları atarak sokaklarda yürüdüğünü aktardı. Nantes, 2012 yılından bu yana şiddetli çatışmaların yaşandığı bir dizi çevre eylemine sahne oldu. Kitle uluslararası havalimanı projesine de karşı çıkıyor.

Burkina Faso hükümeti lağvedildi

H. Merkezi: Batı Afrika ülkesi Burkina Faso'da 27 yıldır iktidarda olan Cumhurbaşkanı Blaise Compaore'nin görev süresini uzatma planı üzerine başlayan eylemler isyana dönüşmüştü.

İsyan üzerine tüm bölgelerde OHAL ilan edilirken Cumhurbaşkanı Compaore, hükümeti lağvettiğini duyurdu. İsyan sonucunda görev süresini uzatacak yasayı iptal etmek zorunda kaldı. Compaore 2015'te görevi bitince yönetimden ayrılacağını açıkladı. Ordu ise iktidar boşluğu olmaması gerekçesi ile iktidarı devraldığını açıkladı. Yapılan tüm açıklamalara karşın halkın öfkesi dinmek bilmezken kitleler parlamento ve resmi binaları ateşe veriyor.

Endonezya'da işçiler eylemde

H. Merkezi: Endonezya İşçi Sendikaları Konfederasyonu'nun yeni hükümetin göreve başlamasının ardından yaptığı çağrıyla Sumatra Adası Medan eyaletinde toplanan binlerce işçi, yeni Cumhurbaşkanı Joko Widodo'yu protesto ediyor. Valilik binası önünde toplanan binlerce işçi ise iş başı yapmadı ve bir günlük greve gitti. İşçiler, ellerindeki pankart ve dövizlerle sloganlar atarak zam talep etti, sözleşmeli çalışanların kadroya alınması için hükümete çağrıda bulundu.

Eylemler nedeniyle tüm yollar kapatılırken işçiler, 210 dolar olan maaşlarının 330 dolara çıkartılmasını ve sözleşmelilerin kadroya geçiş sürecindeki kuralların yumuşatılmasını istedi.

KOBANÊ: Güçlü olanın hikayesinde güçsüzün açtığı gedik!

Kobanê direnişinin başta Kürt ulusal hak ve kazanımları olmak üzere ezilen ulus ve halklar açısından ve de Kürt halkının Ortadoğu'daki politik konumu açısından birçok etkisi söz konusudur. Bu direnişin emperyalistler ve kimi bölge güçleri ile ezilenler cephesindeki anlam ve önemine dair kesin çizgilerle ayrılmış farklar vardır. Emperyalistlerin ve bazı egemen bölge güçlerinin Kobanê direnişinde kendi çıkarlarına gördükleri kimi sonuçları üretmeye çalışması ve bu bağlamda Kobanê direnişinin yanında görünen, hatta destek sunan yaklaşımları ortaya çıkmıştır. Kobanê direnişinin önderliğini oluşturan PYD'nin bu güçlerle taktik yakınlaşması direnişin ilerici, demokratik ve devrimci kazanımlarında haksız olmayan ama Kürt gördüğü yerde emperyalizmi ve işbirliğini gören esaslı "art niyetli" sorgulamaları da beraberinde getirmiştir.

Kobanê direnişinin umut veren nesnel zemini!

Kobanê direnişi bir kere haklı olanın haksız olana karşı meşru bir direnişidir. Bu noktada en ufak bir şüphe duymamak gerekir. Yine zayıf olanın güçlü olana karşı verdiği bir savaştır. Ezilen bir ulusun elde ettiği kazanımlara karşı, bunu ortadan kaldırmak için karşı-devrimci bir gücün saldırısı karşısında, enternasyonal proletaryanın çıkarları, ezilenin kazanması yönündedir. Bu aynı zamanda politik tutumunu da onun lehine belirlemesi anlamına gelir. Bu bağlamdan nereden bakılırsa bakılsın Kobanê direnişi haklıdır, meşrudur, ilericidir. **Bu birincisi.**

İkincisi, Kobanê direnişi eşit olmayanlar arasında yürüyen bir savaştır. IŞ(İD) denen örgüt geniş Sünni Arap kesimler, aşiretler ve on yıllarca Irak'ta devlet yönetmiş ve deneyim edinmiş Saddam'dan kalma askeri-bürokratik kesimlerin desteğini almış ve bu eksende oluşmuş bir yapıya sahiptir. Bu Irak ve Suriye ekseninde geniş bir siyasal ve toplumsal tabana oturan destek anlamına gelmektedir. Bu yapılanma özellikle Irak'ta Musul üzerinden hem maddi hem lojistik hem de güçlü bir askeri teçhizat ve donanım elde etmiştir.

Kobanê ise Kürtlerin kendi öz gücüyle Suriye'de oluşturdukları üç kantonun en küçüğüdür. Diğer görece büyük kantonlardan yalıtık ve etrafı IŞ(İD) ve diğer cihadist örgütlerin hakimiyetindeki bölgelerle çevrilmiştir. Rojava kantonları aynı zamanda uzun süre doğuda Barzani, kuzeyde ise Türkiye gibi düşmanlık politikası izleyen komşularının ablukasında kaldı. Kürt Ulusal Hareketi'nin, Suriye'deki iç kargaşa ve Kürt meselesindeki siyasal çizgisi de hem emperyalist güçlerin hem de Barzani ve Türkiye'nin düşmanlık politikasına maruz kalmıştır.

Ekonomik ve askeri donanım açısından oldukça zayıf bir gerçekliği vardır. Yine IŞ(İD) savaşta sürekli ikmal ve destek alacağı güçlü geri cephelere sahip-

ken, Kobanê bu açıdan da tam bir yokluk içindedir. Bu durum güçler dengesinin mutlak bir eşitsizliği olarak ortaya çıkmıştır.

Üçüncüsü, IŞ(İD) denen örgüt yürüttüğü savaşta kendine biat etmeyene karşı çocuk, kadın, yaşlı demeksizin kıyım politikası izleyen bir yapıya sahiptir. Bu yaklaşımı ile kendine karşı direnç oluşan her noktada acımasız ve gaddar yöntemlerle ölüm saçmaktadır. Bu durum savaş alanlarının kitlelerden arındırılmasına yol açmaktadır. Kobanê'de de köyler, yerleşim alanları zorunlu olarak kitlelerden önemli oranda arındırılmıştır. Bu yönüyle güçlü olana karşı güçsüzün en önemli avantajı olan toplumsal tabanı ve onun eşsiz desteği bu savaşta önemli bir rol oynayamamıştır. Zayıf olanın özellikle gerilla tarzı mücadele sahası bu açıdan daralmış, tek seçenek olan cephe savaşına zorunlu bırakılmıştır.

Kobanê: Haklı ve zayıf olanın güçlüye karşı cüretidir!

Kobanê'nin tüm bu dezavantajlar içinde direndiğini ve savaş yürüttüğünü göz önüne alırsak ezilenler ve tarihsel olarak haklı olanlar açısından önemini de berak bir kavrayışa dönüştürürüz. IŞ(İD) karşısında sadece haklı olmanın getirdiği bir inançla avantajlı konumdadır Kobanê. Bu, savaş alanına da yansımıştır. Sadece YPG ve YPJ savaşçılarıyla sınırlı kalmamış, savaş şehir merkezine dayandığında, Kobanê halkı da yaygın olarak savaşta yerini almıştır. Kobanê'nin belki de en az ihtiyaç duyduğu şey savaşacak insan kaynağı olmuştur.

Dünyada uzun süredir küçük bir gücün büyük bir güce, haklı ve meşru olanın haksız ve zalim olana karşı ciddi bir askeri ve politik zaferi söz konusu olmamıştır. Haksız olanın ve güçlü olanın başarı öyküleri ile ezilenlerin sindirildiği, boyun eğmeye zorlandığı uzun bir tarihsel dönemin içinden geçmekteyiz. Bu, Ortadoğu için de geçerlidir. Bugün için güçlü ve muktedir olanın, zalim ve haksız olanın kazanmasının kader haline getirildiği bir ideolojik abluka söz konusudur. Ezilenler, haksızlığa uğrayanların öyle ya da böyle direnişi eksik olmamıştır. Ancak çoğu zaman kendiliğinden ve örgütsüz olan bu dirençleri yine başka bir egemen güç tarafından ya çalınmış ya da kirletilmiştir.

Kobanê'yi özgün kılan nedir peki? Kobanê, tarihsel olarak haksızlığa uğramış ve dört parçaya ezilen ulus olmaya mahkum edilmiş Kürtlerin ulus olarak bu "kadere" razı gelmeyeceklerini, kazanımlarını korumak için en küçük bir parça için bile direnip mücadele edeceklerinin güçlü bir sembolü olmuştur. Bu direnç, mahkum edilmeye çalışılan "kaderin" değiştirilmesi için gösterilen bir direnç olmuştur. Haklı ve meşru olanın, zayıf ve güçsüz olanın kazanabileceğine dair güçlü tohumlar saçmıştır.

Bunun yanında Kürt meselesini ve Kürtlerin tarihsel eğilimi olan bağımlı-

lıktan kurtulma mücadelesini sadece bölgede değil dünyada görünür kılan bir yanı da vardır.

Bölgede yenilmezlik şurubu içtiği algısı yaratılan IŞ(İD)'in küçük bir parçada "küçük" bir kuvvetle durdurulması, hem emperyalist güçlerin hem de dünya kamuoyunun Kürt meselesini kavrayışında ve bölgenin yeniden şekillendirilmesinde hesaba katmasında hiç kuşkusuz yeni bir halka yaratmıştır.

Kobanê'ye yardım ve gerici siyasal propaganda makinesi!

Emperyalizm IŞ(İD)'le bir yandan mücadele kararı alırken, diğer yandan IŞ(İD)'in esas gücünün Kobanê'ye yönelmesini (kuşatmanın şehre ulaşmasına kadar) tam anlamıyla seyretti. Şehir savaşının gerilla taktiklerine olanak sunacak ve Kürt direnişini en azından zamana yayarak gerçekleştirme olanakları oluştuğunda, emperyalist koalisyonun "Kürtlerin IŞ(İD)'e yetecek gücü kalmadı. Yardıma gitmeliyiz. Gitmezsek bunu siyaseten ve ahlaken kimseye açıklamayız" demagojisiyle etkili sayılacak hava saldırıları yapıldı.

Kuşkusuz bu, Barzani ve ABD'nin ortak Kürt politikasında PYD'den kopardığı tavizlerle de ilintilidir. PYD'nin taktik ya da stratejik tavizler verip vermediğini ya da bunun hangi karaktere büründüğünü zaman gösterecektir. Ama ortaya çıkan son Peşmerge takviyesi ve hava saldırıları, şimdi emperyalist güçler ve onların kutsayıcısı liberal cenah tarafından "Kobane iyi direndi. Direnme noktası ancak 30 gündü. Bu yardımlar şarttı. Bu yardımlar olmasaydı düşmesi kaçınılmazdı" propagandasıyla ezilen ulusların büyük güç yardımı ve himayesi olmadan kendini koruyamayacağını, "dost" görünerek yapmaya çalışıyorlar. Kobanê'ye "uzattıkları eli" sadece Kürt siyasetinin kendi çıkarları için yeniden şekillenmesi eksenine oturtmadılar. Aynı zamanda küçük gücün, haklı ve meşru olanın kendi başına büyük güce karşı bir şey yapamayacağı algısını yaratmaya odaklandılar.

Öyle ki bunu Türk faşistleri bile kendilerine yakışır bir aşağılıkla yapıyor. "Kürtleri gördüğümüz üç beş çapulcu karşısında çil yavrusu gibi dağıldılar. Türk ordusunu yardıma çağırdılar. Emper-

Kavgada Ölümsüzleşenler

Hüseyin Akdemir: 1949 Erzincan Çayırılı doğumlu olan Akdemir, devrimci düşüncelerle Erzincan Sanat Enstitüsü'nde tanışır. Erzincan Kültür Derneği ve Tandırbaşı dergisinin kuruluşunda önemli katkıları olmuştur. Öğrenci birliklerinde aktif bir şekilde yer alan Hüseyin Akdemir, 1975'te Erzincan'da çıkan olaylarda ezilen halkın yanında yer alarak olayların sınıf savaşımının bir sonucu olduğu propagandasını yapar. Çayırılı'da o yıllarda görev yapan Ömer Usta isimli polisin faşistlere hedef gösterdiği Hüseyin Akdemir, ÜGD'ye üye olan faşistler tarafından 10 Kasım '76 tarihinde akşam eve giderken kardeşi **Rıza Akdemir** ile birlikte pusuya düşürülerek bıçak, nacak, balta ve sopalarla saldırıya uğrar. Hüseyin Akdemir bu saldırıda ölümsüzleşirken, kardeşi Rıza Akdemir ise bir hafta sonra yaşamını yitirmiştir.

Veli Karasu: 1962 yılında Dersim'de doğdu. Adana'da gençlik faaliyeti yürütürken tanıştı Proletarya Partisi ile. 8 Kasım 1979'da Eşref Şahlar ile birlikte sosyal faşistlerin ortaklaşa kurduğu tuzakla katledildi. Sosyal faşistlerin lideri daha sonra Proletarya Partisi tarafından cezalandırıldı.

Eşref Şahlar: 1962 doğumlu olan Şahlar, Proletarya Partisi'nin düşüncesiyle öğrencilik yıllarında tanışmıştır. 8 Kasım 1979'da sosyal faşistler tarafından katledilir.

Ali Haydar Aslan: 1957 Dersim Mazgirt Sindam Köyü doğumlu olan Aslan, 8 Kasım 1983'te Nazımiye merkezinde bombalı pankart asmak isterken, bombanın elinde patlaması sonucu ölümsüzleşir.

Fethiye Batmaz: 1976, Dersim Ovacık, Ada Köyü doğumlu olan Batmaz, 7 Kasım 1993'te Hozat'ta çıkan bir çatışmada ölümsüzleşir.

yalızlıkla işbirliği yaparak paçayı kurtardılar" şekline büründürerek, Kürtlerin bağımlı ulus olarak kalmaya mahkum olduğunu kendilerince anlatmaya çalıştılar. Ancak Kobane direnişinin anlam ve önemi ezilenler cephesinde şimdiden kavranmıştır.

Oyalamaya kan taşıyan “barış” siyaseti!

Türk egemen sınıfları “çözüm süreci” dedikleri süreci bol “molalı” bir yolculukla sürdürmekte kararlı. Kürt meselesinin bölgesel karakteriyle sorunu ele alıyorlar. Soruna hem iç politika hem de dış politika ekseninde yaklaşınca, hem işin içinden çıkamaz bir kararsızlık sergiliyor, hem de sürekli taktik yenilemek zorunda kalıyorlar.

Ancak “barış politikasına” soyunduğundan bugüne sınırları dışındaki Kürt politikası ile içindeki Kürt politikası arasındaki ilişki ne doğru ne de ters orantılı birbirini etkiliyor. Bu noktada oldukça değişken bir hat izlendiğini ve Türk egemenlerinin bu değişkenlikte pek mahir olduğunu görüyoruz. Bu gerçeği sadece son gelişmeleri, olayların seyri ve TC'nin aldığı konumlanmayla irdelediğimizde dahi tespit etmek mümkün.

Kobanê saldırısı çözüm sürecini dondururken!

Henüz IŞİD Kobanê saldırısına girişmemişken ve “çözüm sürecinde” TC verdiği tüm sözlere rağmen seçimler vs. diyerek oyalamaya devam ederken, Beşir Atalay gerginliği düşürmek için Ağustos'ta “Eylül ayının başına kadar yol haritamızı oluşturacağız. Sonra bunu Kürt tarafıyla müzakere edip, Eylül sonunda kamuoyu ile paylaşacağız” açıklamasını yapmıştı. Hatta bu ekseninde Kandil ile de görüşmeler yapılması gerektiğini, Barzani'nin güçlü şekilde devrede olacağını da örtülü şekilde ifade etti. Bu açıklamalar tartışılırken IŞİD'in saldırılarının merkezine Kobanê'yi alan kapsamlı ilerleyiş başladı. Kürt meselesinin ilgisi ve odağı buraya kaydığı noktada TC “müjdesini” verdiği yol haritasını da buzluğa hızla kaldırdı. Saldırının ilk günlerinde dillerinden Kobanê'yi kolladıklarını, önemsediklerini düşürmediler.

Hatta sonradan Kürt Ulusal Hareketi temsilcilerinin ve PYD Eşbaşkanı Salih Müslim'in söylediklerinden anlaşılıyor ki yapılan görüşmelerde

Kobanê'ye çeşitli

düzeylede yardım koridorları açacaklarına dair de sözler verilmiş. Bir yandan Kobanê'yi sahiplenen güzellmeler yapıp, yardım sözleri verilirken diğer yandan buranın düşmesi üzerinden “büyük” hesaplar yapıldığı henüz Kobanê direnişinin ilk haftalarında deşifre oldu. Çözüm sürecinin yeni ve kapsamlı yol haritası, IŞİD tehdidi Kobanê içlerine doğru ilerlerken iyiden iyiye gündem dışı kalmıştı zaten. TC'nin Kobanê'nin düşmesi üzerinden masaya yeniden oturmak istediği, Kobanê'ye karşı Kürt duyarlılığının ülke içinde güçlü bir mücadeleye evrilmemesi için de son ana kadar Kürt Ulusal Hareketi'ne sözler verme şeklinde devam ettiği görüldü.

Kobane Serhildanı'na bulanan ilaç: Çözüm Süreci!

TC'nin tipik bir oyalama politikası ile barış politikasını kendi lehine çevirecek koşulların oluşmasını yaratmaya çalıştığı anlaşılıyor. Ancak oyunu tek taraflı ve diğer belirleyenleri gözetmeksizin kuran TC, 6-8 Ekim'de Kobanê Serhildanı'yla adeta kabusa uyandı. Kobanê direnişi uzadıkça, bu politikası da tel tel dökülen TC, masaya daha güçlü oturma hesapları yaparken, bu defa kalkışmanın durdurulması için önce HDP'nin kapısını çaldı, onun yetmeyeceğini anladığında ise İmralı'ya koştu. Nihayet üç günün sonunda kabustan uyandı.

Ancak ilk etapta Kobanê'ye sağlık, gıda maddeleri temininin, yaralı YPG ve YPJ savaşçılarının tedavi edilmesi için sınırların açılması ekseninde esnediği görüldü. Yine aynı şekilde “çözüm süreci”nin buzluktan çıkarılıp tekrar gündeme taşındığını gördük. Hatta İmralı'dan yapılan açıklamada “15 Ekim itibarıyla tarihi adımların atılmaya başlandığı” beyanı da geldi. TC bu ekseninde Kürtlere verdiği taviz ve sözleri dengelemek için önce Kobanê Serhildanı üzerinden HDP'ye psikolojik savaş başlattı ve dozunu günbegün artırdı. Bu saldırılara karşı serhildanda onlarca Kürt katledilmesine rağmen HDP ve Kürt örgütlerinin mah-

cup bir tutum sergilediklerinin de altını çizmeliyiz. Kuşkusuz bu tutumda koparılan kazanımların etkisi vardır.

Ancak TC'nin, kaybettiği “moral üstünlüğü” kazanmada iştahı eksilmedi. Sadece HDP'ye saldırmakla kendini sınırlamadı. Düne kadar güzellmeler dizdiği ve “iyilikle” bahsettiği Kobanê hedefe konuldu. Orada sadece “terör örgütü PYD ile IŞİD'in bulunduğu,” bunların birbirini yemesi gerektiği her düzeyden devlet kademesinde dile geldi. Dilleri de buna uygun yeni ifadelerle kavuştu. Örneğin Kobanê oldu “Ayn El Arap”! Yine “varsa yoksa Kobanê” gibi söylemlerle direniş aşağılanmaya çalışıldı. Aynı şekilde “kimse Kobanê'ye savaşmak için gitmek istemiyor. 300 savaşçı silahlarıyla bize teslim oldu. Bunların ancak 60'ı geri dönmek istedi” (A. Davutoğlu) yalanlarıyla psikolojik savaş da eksik bırakmadılar. Kobanê'nin Türkiye sınırlarında olmadığı, buna karşı gösterilen duyarlılığın anlamsız olduğu dahi söylendi. “Yüreğimiz Kobanê'de Müslüman Kürt kardeşlerimizin yanından” bu noktaya evrilen yaklaşım, hiç kuşkusuz bir dengeleme siyasetini içeriyordu.

Ama bununla sınırlı kalmadı. Kobanê'ye yönelik düşmanlık bizzat R. T. Erdoğan'ın “koridor açmamız mümkün değil”, “orada öncelikle ÖSO'yu sonra Peşmergeyi tercih ederiz” şeklinde ifadelendirildi. Yine Davutoğlu “sınırlarımızda PYD'yi de, IŞİD'i de, Esat'ı da istemiyoruz” diyerek Kürt politikasının “içeride” yumuşayacaksa “dışarıda” sertleşecek ikili karakterde olduğunu da açık etmiş oldu. Ancak gelişmeler TC'nin başını döndürmeye, “içeri” ve “dışarı” diye karşı karşıya oturttuğu Kürt sorunu tahterevallisinin, iniş ve çıkışlarını yaşamaya devam etti.

ABD ve Barzani'nin kotardığı ve yavaşama geçirdiği Kobanê'ye yardım etme politikasıyla TC ne olduğunu bile anla-

madan yüz yüze geldi. Erdoğan Afganistan dönüşü “PYD'ye silah yardımı lafları dolaşiyor. Böyle bir şeye evet diyemeyiz” derken ve henüz bu gazete sayfalarına yansımamışken, birkaç saat sonra Obama'nın telefonu ile önce Kobanê'ye silahların kargo uçakları-

la indirileceği haberini sindirmek, sonra da Peşmerge'nin ağır silahlarla geçişine izin vermeyi zoraki kabul etmek zorunda kaldı.

Çözüm sürecinin çürüme halleri!

Oyun dışında kalmamak için ABD'nin baskısını kabul eden ve bunu Kürt Ulusal Hareketi'nin bir kazanımı olarak gören TC, bu defa da masada güçlü durmak için “çözüm süreci” kartını Kürt Ulusal Hareketi'ni “terbiye etmek” üzerine devreye soktu. Kobanê Serhildanı'nda canhıraş sarıldığı ve gündeme taşıdığı “çözüm sürecini” şimdi yeniden askıya almış gibi gözüküyor.

27 Ekim Bakanlar Kurulu toplantısı sonrası Bülent Arınç “çözüm sürecine mahkum da, mecbur da değiliz”, “bundan sonra çözüm sürecini daha az gündemde tutacağız” mealinde açıklamalar yaptı. Ama sadece bu da değil, İmralı heyeti ile görüşmelerin rutininde kesildiğini İdris Baluken ve Pervin Buldan açıkladı. B. Arınç yine “kamu güvenliği sağlanamamışken nasıl adım atacağız? Bu sağlanamışken sekretaryayı da onun sayısını da konuşamayız” mealinde açıklamalar yaptı.

Film yeniden başa sarılmış gibi. TC her gelişmeyi oyalama oyununun parçası yapıyor. Bu noktada oyalama ile kazanacağı bir saati bile “kısadır günün kârı” olarak görüyor. Son bir aylık süreçte yaşanan gelişmeler ve yaşanan değişimler esas olarak bu politikanın bir ürünüdür. Hala masa başında Kürt Ulusal Hareketi'ne karşı avantajlı olacağı koşulların oluşmasını bekliyor. Bir noktada esnerken diğer noktada katılıyor. Kürtlerin devrimci enerjisini bu şekilde kontrol altında tutmaya çalışıyor. Hiç kuşkusuz bu Kürt kazanımlarının hızını da yavaşlatıyor.

Bu ikili oyun onun açısından oldukça riskli. Ancak bugüne kadar süreci geciktirme ve oyalamada ona eşsiz bir yaratıcılık kattığı da açık. Bu tutum aynı zamanda Kürtler dışındaki diğer toplumsal kesimlerde Kürt düşmanlığını besleyen zehirli bir şovenizm de yaratıyor. Kürt Ulusal Hareketi'nin tam eşitlik temelinden taviz vererek belirlediği **bir arada yaşama** siyasetini, kendine mahkum olma olarak kavradığı için Kürt ulusal haklarının asgari düzeyde gerçekleşmesini dahi engelliyor.

Oyun dışında kalmamak için ABD'nin baskısını kabul eden ve bunu Kürt Ulusal Hareketi'nin bir kazanımı olarak gören TC, bu defa da masada güçlü durmak için “çözüm süreci” kartını Kürt Ulusal Hareketi'ni “terbiye etmek” üzerine devreye soktu.

Re neden hovitiya IŞİD!*

ԲԱՐԲԱՐՈՍՆԵՐԻՆ ՃԱՆԱՊԱՐՀ ԶԿԱ !

Bazen bir fotoğraf, bir karikatür, toplumsal olayların yorumlanmasında sayfalar dolusu kitap okumaktan, araştırma ve inceleme yapmaktan, yazmaktan daha anlattıcıdır.

Üzerinde yaşadığımız coğrafyada hiç eksik olmayan savaş ve katliamları günlük haber kanallarında canlı olarak izliyoruz. Sınırların yeniden çizilmesi pahasına pazarların yeniden paylaşılması için çıkarılan bölgesel savaşlarda kukla ve taşeron İslami örgütler, emperyalist efendilerinin bölgesel çıkarlarına hizmet ve uşaklık etmektedir. Gericici, otoriter bölge devletlerinin de desteği ile mazlum halklar, insanlık dışı uygulamalar ile karşı karşıya kalmaktadır. IŞ(İD) bu örgütlerden birisidir.

2008 yılında Amerika'da Başkanlık seçimlerinde Barack Obama ile yarışan Cumhuriyetçi kanadın lideri, aynı zamanda senatör olan **John Mc Cain** seçimleri kazanamadı. Herkes bu kişiyi Amerika'da devlet adına gizli faaliyet yürüten birisi olarak tanır ve bilir. ABD'de deniz kuvvetlerinde görev yapmış olan John Mc Cain, 1967 yılında deniz kuvvetlerinde amirallik rütbesini aldıktan sonra, deniz kuvvetlerine ait uçaklar ile pilotluk yaparak Amerika'ya hizmet etmiştir. Vietnam'da bir bombalama sırasında uçağı düşürülen Mc Cain 5.5 yıl Vietnam'da esir kaldı.

Amerika'ya döndükten sonra devlet çarkının yüksek düzeyde görev merkezlerinde yer alan, demokratlara veya başka partilere karşı dururken esas olarak Amerika'nın çıkarlarını göz önünde bulunduran Mc. Cain, hükümet dışı organizasyonlara da liderlik yaparak terörizm ile küresel savaş politikasının üstlenicilerinden birisi olarak çıkış yapmıştır. Ronald Reagan zamanında dünya gizli servisleri ile ilişkiler kuran, CIA'nın gizli faaliyetlerinde bulunan bir teşkilatlanmada yer alarak politika yürüten Cain, ABD'nin askeri doktrini kapsamında bölge ülkelerinde gericici örgütlerin semirtilmesinde organizasyonlar yapmıştır.

Bu organizasyonlardan birisi de Suriye'nin ekonomik şekillenişinin tekrar düzenlenmesi adıyla ortaya sürülen ve esasında bölgesel bir bir talan olan Suriye'ye karşı savaş politikasıdır.

Mc Cain 2013 yılında Siyonist bir organizasyon olan **Suriye Acil Görev Gücü** aracılığı ile ÖSO yetkilileri ile görüşmek üzere Suriye'ye gitti. Türkiye üzerinden Suriye'ye geçen Mc Cain, "silahlı muhalif güçler" ile ilişki kur-

mak niyetindeydi. Mc Cain Washington'a dönüşünde görüşmelere ilişkin yaptığı açıklamada ÖSO başkanı ile görüştüğünü ve ÖSO'nun ılımlı insanlardan oluştuğunu söyledi. O dönem ÖSO'nun liderliğini yapan kişi ise **İbrahim El Bedri**'dir.

İbrahim El Bedri, ABD tarafından kırmızı bültenle aranan 5 kişiden biridir. Mc Cain'in El Bedri hakkında herhangi bir veri paylaşımında bulunmaması ve ABD istihbaratının da bu konu hakkında bir soruşturma yürütmemesi, ABD'nin bu kişilerle aslında yakın ilişkiler içinde olduğunu gösteriyor. İbrahim El Bedri, senatör J. McCain ile görüşmeden bir ay önce **Ebu Bekir El Bağdadi** adıyla IŞ(İD) örgütünü kurdu.

ABD Kongresi Ocak 2014'te, gizli bir oturumda, IŞ(İD) ve El Nusra örgütlerinin finansmanını 2014 yılına kadar onayladı. Bu karar basına ve kamuoyuna duyurulmamasına rağmen, İngiliz Reuter Haber Ajansı "*alınan kararın cihatçıların silahlandırılması ve eğitimi konusunda olması olasılığı çok yüksektir*" şeklinde haber yaptı. ABD yönetimi, örgütün finansmanı için Suudi Arabistan yönetimini görevlendirince, Suudi yetkililer bu görevi yerine getirmekten gurur duydular. IŞ(İD) örgütü paralı olup, başlı başına ordu örgütlenmesi olarak süreçte boy gösterdi. İbrahim El Bedri, Abu Dua, Ebubekir El Bağdadi kimlikleri ile IŞ(İD) örgütünün lideri olan El Bağdadi'nin CIA ve ABD Ulusal Güvenlik Dairesi eski çalışanı Edward Snowden tarafından bir yıl boyunca Mossad'dan yoğun askeri eğitim, din dersleri ve konuşma becerisi kursları aldığı kamuoyuna açıklandı.

Kobanê direnişi her şeyden önce emperyalistlerin politikalarını değiştiren, bütün hesapları bozan, "yok edemiyorsan, entegre et" pozisyonuna getiren bir direniş olup ezilen halkların ve özellikle kadın mücadelesinin görkemli çıkışıdır.

R. T. Erdoğan'ın askerleri, IŞ(İD)

IŞ(İD) örgütüne kapılarını açarak; askeri, lojistik, tıbbi yardım, eğitim de başta olmak üzere her türlü desteği esirgemeyen Türk Devleti, Kürtlerin imha ve inkâr edilmesi için IŞ(İD)'i desteklemektedir. İlk sınır kapısından cihatçılara yol vererek Kessab'ta Ermenileri, sonrasında Lazkiye'de Nusayrileri katlettiler. 1915 Ermeni Soykırımında yaşanan trajedi bugün IŞ(İD) örgütü tarafından, arkasında yine Türk Devleti eli ile yaşatılmaktadır. Ortadoğu'da Asuriler, Ezidiler, Kürtler, Ermeniler, Araplar ve Türkmenler IŞ(İD) katliamları ile yüz yüze kaldı. IŞ(İD) çetelerinin Şengal'e girerek yaşlı, kadın veya çocuk demeden gerçekleştirdiği katliamlar, çoğu kadın ile çocukları köle pazarlarında satması kendilerine "eş" olarak zorla alıkoyması, kafa kol kesmesi ve her şeyden önce bir topluluğu yok etme gayreti açık bir soykırımdır. Tüm bu katliamların stratejik kaynağında da TC bulunmaktadır.

Ortadoğu'da dengeleri bozan Kobanê

TC'nin Ortadoğu politikası doğrultusunda bir engel teşkil eden Rojava'nın bölgesel olarak gelişimi taşeron pozisyonundaki ülkeleri tedirgin etmektedir. Emperyalistlerin ve taşeron ülkelerin bölgesel politikalarının duvara çarpması sonucu başlayan kaos ve karmaşa bugün Ortadoğu'daki dengeleri kaydırmıştır. Kobanê direnişi her şeyden önce emperyalistlerin politikalarını değiştiren, bütün hesapları bozan, "yok edemiyorsan, entegre et" pozisyonuna getiren bir direniş olup ezilen halkların ve özellikle kadın mücadelesinin görkemli çıkışıdır.

Kobanê Direnişi bir ayı aşmış olmasına rağmen halen ayakta duruyor. Kobanê halkı askeri olarak kendisinden kat kat güçlü, ağır silahlar ile donatılmış IŞ(İD) çetelerine karşı destansı bir direniş sergiliyor. R.T.E'nin 3 yıl önce söylediği "Esad'ın 3 ayı kaldı, cuma namazını Şam'a gidip kılacağız" demesiyle, IŞ(İD)'çilerin "*Kurban bayramı namazını Kobanê'de kılacağız*" söylemi arasında hiçbir fark yoktur. Suriye, Irak devletlerinin karşısında hiçbir varlık gösteremediği, Musul'u iki saatte ele geçiren, Mahmur'u, Şengal'i işgal eden IŞ(İD) çeteleri Kobanê'de yenilgiyle tanıştılar. IŞ(İD)'in yenilmezlik unvanı bitti. YPG bunu başardı. Kadın Savunma Birlikleri takım komutanı **Arin Mirkan** feda eylemi gerçekleştirerek onlarca çete üyesini saf dışı bıraktı. Kobanê'de Kürt kadınının direniş sembolü oldu. Kobanê gericiliğe karşı direnişin kaynağı olarak umudu ve direnci gösteriyor. İşte tam da böylesi bir ortamda kavganın onuru şehitlerin varlığında giz tutuyor. Ve hep bir ağızdan haykırıyorlar "Geçit yok, Geçit yok!"

(Bir Özgür Gelecek okuru)

* IŞ(İD)'e Geçit Yok!

Aydos, barınma hakkı için mücadeleye hazırlanıyor

İstanbul: Pendik Ertuğrulgazi Sülün-tepe Kentsel Dönüşüm İmar Kamulaştırma ve Sosyal Yardımlaşma Derneği'nin (ERSÜLDER) düzenlediği "Kentsel Dönüşüm ve Barınma Hakkı" konulu panel 1 Kasım Cumartesi günü Aydos Saz Düğün Salonu'nda gerçekleştirildi. Üçyüze yakın kişinin katıldığı panelde "kentsel dönüşüm" uygulamaları, Aydos ve Sülün-tepe'de hayata geçirilmek istenen rant ve sürgün politikaları ile bu saldırılara karşı nasıl mücadele edilmesi gerektiği tartışıldı.

Dernek başkanı **Ünal Yiğit**'in yı-

kım saldırılarına, 2004'te Aydos'ta yaşanan direnişe, derneklerinin kuruluşu ve amaçlarına dair yaptığı açılış konuşmasının ardından başlayan panel İnşaat Mühendisi ve TMMOB üyesi **Hasan Sert**'in konuşmasıyla devam etti.

Belediyenin tapu veriyoruz adı altında yürüttüğü çalışmanın halkı ve barınma haklarını ipotek altına almakta başka bir anlam ifade etmediğini belirten Sert, halkı borç yükü altına sokan belge ve sözleşmelerin tek tarafı olduğunu, gecekonduların büyük mağduriyetlerle karşılaşılabileceğini ifa-

de etti.

Daha sonra söz alan Av. **Merve Çakmakçı** ise mahalledeki durumun hukuki açıdan daha kapsamlı bir biçimde incelenmesi gerektiğini belirterek, tüm bu belirsizlikler içerisinde halkın ne olduğunu anlamadığı belge ve sözleşmeleri kabul etmemesi gerektiğini vurguladı.

Gülsuyu Gülen Süzelleştirme Derneği Başkanı **Ali Şengül** ise yaşadıkları süreci ve verdikleri mücadeleyi anlatarak farklı ulus, inanç ve siyasi

görüşlerden olsalar da "Aydoslu" olarak halkın mahallesini savunmasının önemine değindi. Panelistlerin konuşmalarının ardından panel soru-cevapla sonlandı.

Baba Elvan; "500 gündür adalet!"

H. Merkezi: Berkin Elvan'ın polis tarafından hedef gözetilerek vurulmasının üzerinden 500 gün geçmesine rağmen katiller hala cezalandırılmadı. Adalet bekleyen baba Sami Elvan "Çocuğumuz ortada eylem yokken hedef alınarak katledildi. 25 Haziran 2013'te açtığımız davada hiçbir ilerleme olmadı. Çünkü sadece bir polisin adı davaya girdi. O da tanık olarak. Polislerin tamamının adı davaya eklenince, davanın ilerlemeye başlayacağını inanıyorum" diyerek herkesi davayı sahiplenmeye çağırdı. Baba Elvan, "Berkin, 269 gün adaletsizliğe, hukuksuzluğa direndi. Berkin'in davasında yanımızda olun" dedi.

Sami Elvan Cumartesi Annelerinin 500. Haftasındaki eylemlerine katılıp onlara destek vererek, 500 gündür adalet bekleyen Elvan ailesi ile 500 haftadır adalet istemiyle eylem yapan Cumartesi annelerinin de karşısındaki devletin aynı olduğuna dikkat çekti. Geçtiğimiz günlerde baba Sami Elvan cumhurbaşkanı R. T. E. hakkında suç duyurusunda bulunmuştu.

İstanbul: Validebağ Korusu yanında bulunan araziye yapılmak istenen inşaata karşı çıkan halk, gecesi-gündüzüyle soğuk ve yağışlı hava demeden inşaat arazisi yanında bulunan alanda nöbet tutmaya devam ediyor. Gün içerisinde kepçelerle inşaat çalışması devam ettirilmeye çalışılırken, halk da bu çalışmalara engel oluyor.

Validebağ Korusu gönüllüleri tarafından inşaatın yürütmesinin durdurulması istemiyle İstanbul 7. İdare Mahkemesi'nde açılan davada mahkeme "işlemin uygulanması halinde telafisi güç zarar doğurabilecek nitelikte olduğu" gerekçesiyle yürütmenin durdurulmasına karar vermişti. Yürütmeyi durdurma kararı verilmesine rağmen Belediye yürütmeyi durdurma kararının iptali için tekrar başvurdu.

Şu anda AKP'li vekiller ve Belediye Başkanı, korusunu koruyan halka "Bunlar camii istemiyor" diyerek insanlar arasında kin ve nefret tohumları ekmek istemekte. AKP'li Belediye Başkanı'nın "o bölgede camii yok" demesine rağmen korunun çevresinde tam 26 tane cami olduğu biliniyor. Dolayısıyla bölgede bir cami ihtiyacı da bulunmuyor. Üsküdar Belediye Başkanı'nın bu iddiasının gerçeği yansıtmadığı ortada iken biz Validebağ Korusu Koruma Derne-

ği yöneticilerinden **Arif Belgin** ile söyleşi gerçekleştirdik.

-Gezi'de bir söylem ortaya çıkmıştı, "Yeşilime dokunma" diye. Ve bu söylem şu an Validebağ ile özdeşleşmiş durumda. Buna dair düşünceleriniz nelerdir?

Arif Belgin: Gezi olayları başlarken toplum "yeşilime, ağacıma, parkuma dokunma" dedi, sonra "özelime dokunma" dedi, "temel haklarıma dokunma" dedi. Bir araya gelirse, bunları diyebileceğini gördü ve korku duvarını aştı.

1998 Ekim ayından beri var olan ve Validebağ Korusu'nun yeşil ve doğal kalması için mücadele eden Validebağ Gönüllüleri, Taksim Dayanışması'na destek verirken hep "yeşile dokundurtmamak" amacında idi. Şimdi halk, aynı söylemin Validebağ'da da dile geldiğinin farkına vardı ve giderek artan bir şekilde bizi destekliyor.

- Yönetenler Validebağ'da "yürütmeyi durdurma kararı iptal, inşaatı devam" diyor, buna dair düşünceleriniz nelerdir?

Korku duvarları aşıldı!

- Yönetenler, daha 10 gün önce yürütmeyi durdurma kararı için "böyle bir mahkeme kararı yok" diyorlardı. Sonra mahkeme kararındaki parsel numarasının farklı olduğunu ileri sürdüler. Böylece ilk söylemlerinin yalan olduğu da ortaya çıktı. Daha sonra ne olduysa, yürütmeyi durdurma kararının iptali için mahkemeye başvurdular. Böylece ikinci söylemlerini de yine kendileri yalanlamış oldular. Üstelik bir hafta boyunca yürütmeyi durdurma kararını uygulamaya yanaşmayan yetkililer, birdenbire mahkeme kararlarının uygulanması gerektiğinden sözetmeye başladılar.

Biz de diyoruz ki, hukuk, işinize gelince uygulayacağımız, işinize gelmeyince uygulamayacağınız bir şey değildir. Hukuk herkese gereklidir. Ayrıca ülkemizdeki hukuk sisteminin giderek artan bir oranda gördüğü siyasal baskı, verilen mahkeme kararlarının tarafsızlığı konusunda ciddi kuşku doğurmaktadır. Dolayısıyla bir yeşil alanın belediye tarafından yapılaşmaya açılmasını destekleyici yöndeki mahkeme kararları, halkın yeşil alanına kararlılıkla sahip çıkması karşısında meşru olamaz.

- Yaşanan onca hukuksuzluk ile birlikte hükümetin "Yeni Güvenlik Paketi"ni devreye sokarak daha da pervasızlaşacağı ortada. Buna dair neler düşünüyorsunuz?

- Halkın korku duvarını aşmış yeşil alan için, doğası için, kenti için, tarihi için ve pek çok şey için mücadele etmeye başlaması, yetkilileri korkutmaya başlatmıştır. Polise yeni ve aşırı yetkiler tanınması, bu korkunun bir sonucudur. Fakat unuttukları bir husus var: Bir kediyi korkutarak, sindirerek bir süre için köşeye sıkıştırabilirsiniz. Eğer bu şiddeti aşırı boyutlara varsanız, kedi korkusunu unutup üzerinize saldırır.

Tekirdağ 1 No'lu F Tipi'nden bir ilk daha!

H. Merkezi: Gazetemiz Özgür Gelecek'in Partizan Şehit ve Tutsak Aileleri'nin Tutsak Partizan **Nihat Konak** ile ilgili başlatmış olduğu kampanya haberlerinin yer aldığı sayılarının Nihat Konak'ın da tutsak bulunduğu Tekirdağ 1 Nolu F Tipi yönetimi tarafından hem Konak'ın kendisine hem de diğer tutsak Partizanlara keyfi bir şekilde verilmediği öğrenildi.

Hatırlanacağı üzere 16 yıllık tutsaklığın ardından 2013 yılı Aralık ayında tahliye edilmesi gereken Nihat Konak'ın infazı yapılmış ve tahliyesi 3.5 yıl ertelenmişti. Ardından Partizan Şehit ve Tutsak Aileleri ve Konak'ın ailesi tarafından bir kampanya başlatılmış ve basın açıklamaları, imza kampanyaları vb. ile konu gündeme getirilmişti. Gazetemize yakınları aracılığı ile duru-

mu anlatan Tutsak Partizanlar, son bir ayda Özgür Gelecek gazetesinin 5 sayısının kendilerine Nihat Konak'la ilgili kampanya haberleri gerekçe gösterilerek verilmemesini açıkladılar. Daha önce de kurum güvenliğini tehlikeye düşürdüğü, hapishane ve yönetimini karalayan haberlere yer verildiği vb. gerekçeler ile yayınların engellendiği hapishanede bir ilke daha imza atılmış ve tutsakların haber alma hakkı bu şekilde engellenmiş oldu.

Özgürlüğün yolu Kobanê'den geçer!

İstanbul

Binlerce kişi, sloganlarını bir kez daha Kobanê için yükseltti. Yoğun polis ablukası altında yapılan eylemde AKP'nin 1 Kasım Kobanê eylemlerine yönelik yasaçılığına öfke vardı. Yasağı delen kitle, "Barışın ve özgürlüğün yolu Kobanê'den geçer" mesajı verdi.

Partizan, YDG, YDK ve DDSB'nin de yerini aldığı eyleme çok sayıda devrimci, demokrat ve yurtsever kurum katıldı. Galatasaray'da yapılan saygı duruşunun ardından ilk olarak HDP İstanbul Milletvekili **Levent Tüzel**, daha sonra HDP İstanbul Milletvekili **Sebahat Tuncel** söz aldı ve "Bugün Kobanê'yle dayanışmak demek; soykırım kuşatmasına, faşizme, zulme, tecavüze karşı direnmek demektir" dedi. Tuncel'in ardından İstanbul Kobanê Dayanışması adına Dr. **Samet Mengüç** açıklama yaptı.

Kocaeli

Akademisyen, hukukçular ve bilim insanlarının çağrısıyla İzmit Cumhuriyet Parkı'nda sloganlar ve marşlarla bir araya gelen kitle adına Doç. Dr. **Yücel Demirer** tarafından basın metni okundu.

Kobanê'de yaşananların büyük bir soykırım olduğunun belirtildiği açıklamada, "Kobanê'de yaşananlar tüm insanlığın sorunudur. O yüzden hep birlikte davranalım, insanlığın onurunu kurtaralım" denildi.

Bursa

Kent Meydanı'nda Bursa Emek ve Demokrasi Güçleri Platformu tarafından düzenlenen eyleme **Partizan** ve **DDSB'nin** yanı sıra birçok demokratik kurum da katıldı.

Yoğun abluka altında gerçekleştirilen eylemde **Filiz Tali** bir konuşma yaptı. Eylemde, çözümsüzlük ve emperyalist savaş politikalarına

karşı halklara, demokratik geleceği birlikte kurmak için Kürt, Türk, Arap, her milletten halkımıza Kobanê ile dayanışma eylemlerini serhildan ruhu ile sahiplenme çağrısı yapıldı.

Aydın/Nazilli

NAÖ-DER (Nazilli Öğrenci Derneği)'nin örgütlediği eylemde basın açıklaması yapıldı. Açıklamada aylardır Kobanê'de büyütülen direnişe değinilerek, sloganlarla Kobanê'de direnenlere selam gönderildi.

Aynı zamanda Ermenek'te yaşanan işçi katliamına değinilerek, 18 maden işçisinin ölümüne, tıpkı Soma'daki gibi, AKP hükümetinin seyirci kaldığına dikkat çekildi. Eyleme HDP ve YDG de katılım göstererek destek verdi.

İzmir

Kıbrıs Şehitleri Caddesi'nin sonunda toplanan kitle cadde boyunca sloganlarla yürüyüşe geçti.

Eyleme Partizan, Mücadele Birliği, Yeni Demokrat Kadın, Yeni Demokrat Gençlik, HDP gibi devrimci ve demokratik kurumlar da katıldı. Basın açıklamasını okuyan **Hasan Kılıç**, IŞ(İD)'in başta ABD olmak üzere emperyalist güçlerin ve bölgedeki işbirlikçilerin Ortadoğu'ya yönelik hesap ve politikaları sonucu böyle bir zeminden beslenip büyütüldüğünü söyledi.

Savaşa Karşı Kadın İnişiyatifi adına deklarasyon okundu. Deklarasyonda "Savaşa karşı, IŞ(İD) vahşetine, erkek

Bu direniş bugün sadece Ortadoğu halkları açısından değil, dünya halkları açısından da önem arz etmektedir" denilerek mücadeleye vurgu yapıldı.

Dersim

Halk Meclis Girişimi tarafından Sanat Sokağı'ndan Seyid Rıza Meydanı'na yürüyüş gerçekleştirildi. Burada yapılan açıklamalarda, "Çözümsüzlük ve savaş politikalarına karşı halklarımızın demokratik geleceğini birlikte kurmak için herkesi Kobanê'yi serhildan ruhuyla sahiplenmeye ve desteği büyütmeye çağırıyoruz" denildi.

Ankara

Ankara Kobanê ile Dayanışma Platformu üyesi binlerce kişi Olgunlar Sokak'ta bulunan madenci anıtı önünde bir araya geldi. "Kobanê halkı yalnız değildir" pankartının açıldığı eyleme katılan kitle buradan Yüksel Caddesi'ne alkış, slogan ve zılgıtlar eşliğinde yürüdü. Kitle adına **Lami Özgen** bir açıklama yaptı.

HDK Ankara Kadın Meclisi de Konur Sokak'ta Kobanê için bir eylem yaptı. Giydikleri ulusal kıyafetleri ile dikkat çeken kadınlar, sık sık "Jin jîyan azadî" ve "Bijî berxwedana YPJ" sloganlarını attı.

egemenliğine, kadın katliamlarına karşı güçlerimizi birleştiriyoruz, dayanışmamızı ve mücadelemizi büyütüyoruz" denildi.

Mersin

Özgür Çocuk Parkı'nda toplanan kitle bir miting gerçekleştirdi. Kobanê'de şehit düşenler şahsında gerçekleştirilen saygı duruşunun ardından Kobanê analar taburu selamlandı.

Partizan, YDK ve YDG'nin de katıldığı miting sırasında sloganlar atılırken **Kobanê Dayanışma Platformu** adına basın açıklaması okundu. Açıklamada "47 gündür Kobanê halkları, karşısındaki ağır silahları olan çeteye karşı muazzam bir direniş sergiliyor.

Hapishanelerde Kobanê eylemleri

Hapishanelerde de Kobanê halkı ile dayanışma amaçlı eylemler devam ediyor. Gazetemize mektup yoluyla ulaşan Bakırköy Kadın Kapalı Hapishane'den Tutsak Partizan, **PKK-PAJK** tutsaklarının eylemine destek verdiklerini kamuoyu ile paylaştılar.

Mektupta süreç şöyle anlatılıyor; "PKK-PAJK tutsaklarının IŞ(İD)'in tamamen püskürtülmesi için PYD'nin talep etmiş olduğu korido-

run bir an önce açılması, Rojava kantonlarının tanınması ve IŞ(İD)'e sağlanan tüm desteğin kesilmesi için başlatmış olduğu süresiz dönüşümlü açlık grevine TKP/ML tutsağı olarak ben de 5 günlük açlık grevi ile destek veriyorum."

Tekirdağ 1 ve 2 Nolu Hapishane'de de Tutsak Partizanlar **17-22 Ekim** tarihleri arasında aynı taleplerle 5 günlük açlık grevi yaptıklarını açıkladılar.

İHD'den Roboski için eylem

İstanbul: Roboski katliamını unutmamak ve unutturmamak için her ayın 28'inde biraraya gelen **İHD İstanbul Şubesi Adalet ve Hakikat Komisyonu** Galatasaray Lisesi önünde açıklama gerçekleştirdi.

Açıklamada, "1035 gündür Roboski katliamının failleri yargılanmamıştır" denilerek 34 Kürt gencinin katledildiği operasyonun emrini veren ve icra edenler ile ilgili 2 yıllık soruşturmanın sonunda Askeri Savcılık tarafından kovuşturmaya yer olmadığı kararının çıktığına ve yapılan itirazın da Anayasa Mahkemesi tarafından reddedildiğine vurgu yapıldı.

Anayasa Mahkemesi'ne yapılan başvurunun ise hala sonuçlanmadığının belirtildiği açıklamada

"Roboski katliamı bir suçtur ve zamaşımı yoktur. Er geç failler yargı önüne çıkarılacaktır" denildi.

"Barış, adalet ve hukukun üstünlüğü için biz insan hakları savunucuları olarak, kanun önünde eşitlik ve failler yargı önünde hesap verinceye kadar Roboski'ye adalet, failler yargılsın demeye devam edeceğiz" sözleriyle açıklama son buldu.

özgür gelecek

Pêşeroja Azad

1 Kasım'da her yer Kobanê oldu

Dünyanın önde gelen aydın, yazar, araştırmacı, vb. nin çağrısıyla ilan edilen 1 Kasım Dünya Kobanê Günü'nde birçok ilde eylem düzenlendi. Yaklaşık iki aydır IŞ(İD) çetelerine karşı amansız bir savaş veren Kobanê'de çatışmalar devam ederken; sokaklara çıkan yüz binler, Kobanê direnişinin yalnız olmadığını tekrar tekrar haykırdı. Kobanê'de tüm insanlığın direndiğinin vurgulandığı eylemlerde yoğun polis ablukası varken devletin yasağına ve saldırı tehditlerine rağmen sokakları dolduran yüz binler, hep bir ağızdan Kobanê direnişini selamladı.

Pirsus

IŞ(İD) çetelerine karşı direnişin sürdüğü Kobanê için binlerce insan 1 Kasım Dünya Kobanê Günü'nde sınıra yürüdü. HDP milletvekilleri Aysel Tuğluk, İbrahim Ayhan ve İbrahim Binici'nin de katıldığı yürüyüşte, binlerce insan sınırda Kobanê direnişini büyütme çağrısında bulundu.

Çoşkulu slogan ve marşlarla birleşen kitle, Meeser Köyü'nde toplanarak Dewşen Köyü'ne yürüdü. Yol boyunca "Bijî berxwedana YPG", "YPG dimeşê erd û ezman diheje", "PKK halktır, halk burada" vb. sloganlar atan kitle "Çerxa şoreşe" ve "Rojava marşı" nı söyledi.

Dewşen Köyü'nde İstanbul'dan ve diğer illerden gelen kitleyle birleşildi. Buradan tekrar Meeser Köyü'ne yürüyen kitle, Meeser Köyü'nde basın açıklaması yaptı. "Arinleşen genç kadınlarla sınırları kaldıralım", "Kahrolsun Kürdistan topraklarındaki sınırlar", "Dünya Kobanê için

ayakta" vb. pankartlar açıldı.

Meeser Köyü'nde kitle adına açıklamayı Aysel Tuğluk yaptı. Tuğluk konuşmasında Kobanê direnişinin sadece Kürtlerin değil tüm insanlığın direnişi olduğunun altını çizerek "Selam olsun bu direnişi yürüten yoldaşlarımıza, selam olsun bu direnişte yaşamının yitiren yoldaşlarımıza. Onlar tarihe altın harflerle yazıldılar. Bugün insanlığın kalbi Kobanê'de atıyor" dedi.

Kobanê direnişini; barbarlığa karşı özgürlüğün, vahşete karşı insanlığın direnişi olarak niteleyen Tuğluk, tüm halklardan direnişe katılım olduğunu belirterek enternasyonal dayanışmaya vurgu yaptı. Tuğluk ayrıca Cumhurbaşkanı'nın çeteleri açıktan desteklediğini belirterek "AKP iktidarına açıkça diyoruz ki, sen Kürtlerle barışacak mısın, savaşacak mısın?" diye sordu. Eylem açıklamanın ardından marşlarla sonlandırıldı.

Amed

Yoğun polis ablukası altında gerçekleştirilen eylemde kitle, Koşuyolu Parkı'nda bir araya gelerek "Kobanê ile başladık, Kobanê ile başaracağız" pankartıyla İstasyon Meydanı'na doğru yürüyüşe geçti. Partizan ve YDK'nın da katıldığı yürüyüşte sık sık sloganlar atıldı.

Esnaftan kepenk açmadığı noktalarda asker ve polis güçleri dikkat çekerken sabahın erken saatlerinden itibaren helikopterler halkı taciz etmeye başladı. HDP Amed Milletvekili Nursel Aydoğan bir konuşma yaptı.

Mitingden sonra yürüyüşe geçen halka, polislin saldırması sonrası çıkan

çatışmalar Kızılay Caddesi, Kuruçeşme, Bağlar Dörtüyl, Göçmenler ve Sento caddelerine yayıldı. Kitleye gaz bombası ve tazyikli su ile saldıran polis, Emek Caddesi'nde evlerinin balkonlarına çıkan halka da hedef göstererek plastik mermi sıktı.

Erzingan

İçerisinde Partizan ve YDG'nin de bulunduğu yüzlerce kişi, Erzingan Saat Kulesi'nin önünde bir araya gelerek basın açıklaması ve oturma eylemi düzenledi. Eylemde sık sık sloganlar atılırken, yapılan basın açıklamasında Erzingan'da geçtiğimiz günlerde hukuksuz bir biçimde 12 kişinin gözaltına alınmasına da değinilerek, devlet tarafından oluşturulmak istenen baskı ve sindirme politikalarının, Erzingan halkını yıldıramayacağına değinildi. Ayrıca geçtiğimiz günlerde Ermenek ve Isparta'daki işçi katliamlarına dikkat çekildi.

Eylemde polis ve sivil faşist baskısı dikkat çekiciydi.

Antakya

Saray Caddesi'nde toplanan yüzlerce kişi slogan, alkış, zılgıtlarla yürüyüşe geçti. Aralarında Yeni Demokrat Kadın, DDSB ve YDG'lilerin de olduğu birçok kurum yürüyüşte yerini aldı.

31 Ekim tarihinde şehit düşen Mustafa Kemal Üniversitesi öğrencisi Muhammed Şık da yürüyüş boyunca sloganlarla anıldı. Dövizlerle oluşturulan insan zinciri ile Kobanê direnişi selamlandı. Yapılan basın açıklamasının ardından eylem yürüyüşün başladığı yere doğru tekrar yürünerek marşlarla son buldu.

